

ПАНОҲГОҲИ МУСАЛМОН

Азкор ва дуоҳое аз Қуръон
ва Аҳодиси набавӣ

Таълифи Саъид ибни Алӣ ибни Ваҳфи Қаҳтонӣ
Тарҷуман Абдуррашиди Шаҳоб

Таҳрир ва таҳқиқ
Амирҳамзаи Ҳомид
Билолидини Бадридин

ПАНОҲГОҲИ МУСАЛМОН

Азкор ва дуоҳое аз Қуръон
ва Аҳодиси набавӣ

Таълифи Саъид ибни Алӣ ибни Ваҳфи Қаҳтонӣ

Тарҷумаи Абдуррашиди Шаҳоб

Таҳрир ва таҳқиқ

Амирҳамзаи Ҳомид
Билолидини Бадридин

Ҳамду ситоиш Худованди ҷаҳониёнро ва дуруду салом бар Паёмбари Худо, ки пешвои зикркунандагон аст ва бар хонадону ёрону ӯ бод, то рӯзи растохез.

Аммо баъд: Инсон ҳамеша дар ҷустуҷӯи роҳест, ки саодату некбахтии ӯро таъмин кунад ва бидуни шакку тардид оромиши дил ва итминони ҳотир чанбаи бузурге аз саодату хӯшбахтии ҳар фардро дарбар мегирад ва агар бигӯем оромиши дил ҳамон хӯшбахтӣ аст муболоға накардаем.

Худованд дар Қуръон ёди худро васила ва сабаби оромиши дил зикр карда, мефармояд: (Огоҳ бошед, ки бо ёди Худо дилҳо ором мегиранд.)

Саодату некбахтии инсон ҳамвора дар маърази таҳдидоте, ҳамчу дарду ранҷо ва душманони инсӣ ва ҷиннӣ қарор дорад, ки яке аз васоили ҳифзи инсон дар баробари он таҳдидот паноҳ бурдан ба Худои Аззаваҷалл ба воситаи хондани азкор ва дуоҳоест, ки паёмбар (с) онро барои вақтҳо ва ҳолатҳои муайяне муқаррар намудаанд.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ح سعید بن علی بن وهف القحطاني، ۱۴۲۸ھ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

القحطاني، سعيد بن علي بن وهف

حسن المسلم من أذكار الكتاب والسنة / سعيد بن علي بن وهف

القحطاني- الرياض، ۱۴۲۸ھ

۱۹۲ ص: ۱۲×۱۷ سم

(النص باللغة الطاجيكية)

ردمك: ۰ - ۸۸۶ - ۵۷ - ۹۹۶۰

۱- الأذعية والأوراد ۲- القرآن - أذعية - آ- العنوان

ديوي ۲۱۲.۹۳

رقم الإيداع: ۱۴۲۸/۳۴۶۴

ردمك: ۰ - ۸۸۶ - ۵۷ - ۹۹۶۰

الطبعة الأولى

رمضان ۱۴۲۸ھ

حقوق الطبع محفوظة

إلا لمن أراد طبعه، وتوزيعه مجاناً، بدون

حذف، أو إضافة أو تغيير، فله ذلك

وجزاه الله خيراً... بشرط أن يكتب على

الغلاف الخارجي **وقف لله تعالى**

Аз ҳамин ҷиҳат муносиб донистем, ки китоби “*Ҳиснул муслим*”-ро, ки дар ин бора таълиф ва ба бисъёре аз забонҳои дунё тарҷума шудааст, ба забони тоҷикӣ низ тарҷума намоем.

Яке аз шартҳои қабули дуо ҳузури дил аст, паёмбар (с) мефармоянд: «**Ва бидонед, ки Худованд дуои касеро, ки дилаш гофил бошад, иҷобат намекунад.**»

Бидуни фаҳмидани маънову мафҳуми зикру дуо ҳузури дил ҳосил намешавад, бинобар ин тамоми азкор ва дуоҳоро бо муроҷоти назму маъонии ҷумла ба забони форси-тоҷикӣ тарҷума кардем, то ин ки хонанда маънову мафҳуми ҳар зикру дуоро фаҳмида зикр намояд.

Аз Худованди Бузург ба ҳамаи касоне, ки дар таълиф ва тарҷимаву нашри ин китоби нафис, ки аз суҳанони гуҳарбори Паёмбари Худо (с) мебошад, ҳамкорӣ ва кумак намуданд, подоши хубро хоҳонам.

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим

ПЕШГУФТОР

Ҳамду сипоси фаровон Парвардигари оламиёнро, ки мо аз ӯ мададу ёрӣ ва мағфирату омӯрзиш мехоҳем ва дуруду саломи Худо нисори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадону ёрон ва пайравони ӯ бод.

Аммо баъд: Ин китоб хулосаест аз китобам ба номи “*Аз-зикру вад-дуъо вал-ъилоҷу бир-руқо минал-китоби вас-суннати*”. Аз ҷиҳати ин ки ҳамлаш дар мусофиратҳо сабук бошад, қисмати азкори онро хулоса намудам ва ба нишонгтани матни зикр ва дарҷи як ё ду маъхаз аз маъхазу сарчашмаҳое, ки дар асли ин китоб зикр шудаанд, иктифо намудам.

Ҳар касе ки бихоҳад, ки саҳобии ривояткунандаро бишносад ва ё дар бораи масдару сарчашмаи ҳадис маълумоти бештаре бадаст оварад, лозим аст ба асли китоб муроҷиат намояд.

Аз Худованд бо тавассул ба исмҳои некӯ ва сифоти баландмартабааш хоҳонам, ки ин амалро холис барои худаи бигардонад ва

маро дар зиндагӣ ва пас аз маргам аз он баҳраманд созад.

Ҳамчунин хонандагон, ноширон ва умуман касоне, ки сабаби нашри ин китоб шудаанд, низ мустафид гардонад. Ҳамоно Худованд ӯҳдадори подошу савоб додан ва ба ҳар чиз қодиру тавоно мебошад.

Дуруду саломи Худо нисори паёмбарамон Муҳаммад (с) ва хонадону ёрон ва пайравони ӯ бод, то рӯзи қиёмат.

Муаллиф

Моҳи Сафар 1409-и Ҳичрӣ.

ФАЗИЛАТИ ЗИКР

Худованд мефармояд: (Пас маро ёд кунед, то шуморо ёд кунам ва шукр кунед маро ва ношукрии ман накунад). “Бақара” 152

Ва низ мефармояд: (Эй касоне ки эмон овардаед, Худоро зикр кунед, зикр кардани бисёр). Аҳзоб: 41

Инчунин дар ҷои дигар мефармояд: (Мардон ва заноне, ки Худоро бисёр ёд мекунанд, Худованд барои эшон омуриш ва музди бузурге муҳайё сохта аст). Аҳзоб: 35

(Худоро дар дили худ бо тазарруъ ва пинҳонӣ ва бидуни овози баланд дар субҳ ва шом ёд кун ва аз гофилон мабош). Аъроф: 205

Паёмбар (с) мефармояд: “Сифати касе, ки зикри Парвардигорашро мекунад ва он ки зикри Парвардигорашро намекунад, монанди зинда ва мурда аст”.

Инчунин он Ҳазрат (с) мефармояд: “Оё шуморо ба беҳтарин ва поктарин кирдоратон назди моликатон (Аллоҳ) хабар надиҳам Аъмоле, ки дараҷаи шуморо боло мебарад ва бароятон беҳтар аст аз сарф намудани тиллову нуқра (дар роҳи Худо) ва аз даргирӣ бо

душманатон, то ҷое, ки гарданашонро бизанед ва онҳо гарданатонро бизананд. Гуфтанд: Оре. Расулуллоҳ (с) фармуд: “Зикри Худои таъоло”.

Ва низ паёмбар (с) фармуд: *Худои таъоло мефармояд*: “Ман назди гумони бандаам нисбат ба худам мебошам ва ҳаргоҳ маро зикр кунад, ман бо ӯ ҳастам ва агар маро дар дилаш зикр кунад, ман ӯро назди худам зикр мекунам ва агар маро дар гурӯҳе зикр кунад, ман ӯро дар гурӯҳе беҳтар аз он гурӯҳ зикр мекунам ва ҳаргоҳ ба ман як вачаб наздик шавад, як газ ба ӯ наздик мешавам ва агар як гаъ ба ман наздик гардад, як боз¹ ба ӯ наздик мегардам ва агар бо роҳрафтан ба сӯи ман ояд, ман шитобон ба сӯи ӯ меравам”.

Аз Абдуллоҳ ибни Буср (р) ривоят шудааст, ки марде арз намуд: ё Расулаллоҳ, одобу сунани ислом бар ман зиёд шудааст, маро аз чизе хабар деҳ, то ба он чанг бизанам. Он ҳазрат (с) фармуд: *Ҳамеша забонат ба зикри Худо тар бошад*.

Ҳамчунин паёмбар (с) фармуданд: “Касе ки як ҳарфе аз китоби Худо (Қуръон) ро бихо-

¹ Боз, андозаи аз сари ангуштони дасти рост аст, то сари ангуштони дасти чап, вақте, ки дастхоро уфуқӣ ба ду тараф боз кунанд.

над, савобу подошаш як некист ва он некӣ даҳ баробар мешавад. Намегӯям, ки “Алифломим” як ҳарф аст, балки алиф як ҳарф, лом як ҳарф ва мим як ҳарф аст.

Уқба ибни Омир (р) мегӯяд: Дар ҳоле ки мо дар Суффа будем, расулуллоҳ (с) ворид шуд ва фармуд: *Кадам яке аз шумо дӯст медорад, ки ҳар субҳ ба Батҳон, ё Ақиқ биравад ва душутури дорои кӯҳони бузургро ҳамроҳи худ биёрад, бидуни он ки дар ин кӯр муртакиби гуноҳ ва қатъи силаи раҳм шавад?* Гуфтем оре, ё расулуллоҳ, ин амалро дӯст медорем. Он ҳазрат (с) фармуд: “*Оё яке аз шумо дӯст намедорад вақти субҳ ба масҷид биравад ва ду оятро ёд бизирад ва ё бихонад, ки ин амал барояш аз душутур беҳтар аст ва се оят беҳтар аз се шутур ва чаҳор оят беҳтар аз чаҳор шутур ва ба теъдоди шумориши оят аз он теъдоди шутурон беҳтар аст*”.

Инчунин ӯн ҳазрат (с) мефармояд: “*Касе ки дар ҷое биншинад ва дар он зикри Худо накунад, аз тарафи Худо барояш боиси афсӯс аст ва касе ки дар ҷое бихобад ва дар он зикри Худо накунад, барояш аз тарафи Худо муҷиби ҳазрат аст*.”

Ва боз паёмбар (с) фармуд: *Ҳар гурӯҳе, ки*

дар маҷлисе биншинанд ва дар он зикри Худо накунад ва бар паёмбарашон салавот нафистанд, барояшон боғиси афсус аст ва агар Худо бихоҳад азобашон медиҳад. Агар бихоҳад ошонро меомурзад.

Ва низ он ҳазрат (с) фармуданд: Ҳар гурӯҳе аз маҷлисе бархезанд, ки дар он зикри Худо накарда бошанд, монанди он аст, ки аз сари лошакаре бармехезанд, ки барояшон муҷиби ҳасрат аст.

1 - ДУОҶОИ ВАҚТИ БЕДОР ШУДАН АЗ ХОБ

۱ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا
أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ».

1-Алҳамду лиллоҳиллазӣ аҳёно баъдамо амотано ва илайҳиннушур.

1-Ситоиш аз они Худоест, ки зинда гардонид моро баъди ин ки миронид моро ва ба суи Уст зинда шудан

۲ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ
لَهُ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ،
رَبِّ اغْفِرْ لِي».

2-Ло илоҳа илаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу, лаҳулмулку ва лаҳулҳамд ва ҳува ғало кулли шайн қадир. Субҳоналлоҳи валҳамду лиллоҳи ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар ва лоҳавла ва лоқуввата илло биллоҳилғалий-ильғазим, раббиффир лӣ.

2-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарикӯ анбозе барои Ў. Аз онӣ Уст мулки ҳастӣ ва азони Уст ситоиш ва Ўбар ҳар чиз тавоност. Пок аст Худо ва ситоиш азони Худост ва нест маъбуди баҳақ, магар Аллоҳ ва Худо бузургтар аст ва нест тавоноӣ (барои дӯрӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоати Худо), магар бо кумаки Худои бартари бузургвор, Худоё, маро биёмурз¹.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Касе ки дуъои мазкурро бигӯяд, гуноҳонаш омурида мешавад ва агар дуъо кунад, дуъояш мустачоб мегардад ва агар барҳосту вузӯ кард ва намоз хонд, намозаш қабул мешавад.

۳- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي
جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي
بِدُنِّيهِ» .

3-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ њофонӣ фӣ
ҷасадӣ ва радда ғалайя рӯҳӣ ва азина ли би-
зикриҳи.

3-Ситоиш аз они Худоест, ки ҷисмамро си-
ҳат бахшид ва ба ман рӯҳамро бозгардонд ва
ба ман иҷозаи зикрашро дод.

۴- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ * ...
... يَتَأْتِيهَا الذَّبَابُ فَأَمَّنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(۱)

4-Инна фӣ халқис-самовоти валарзи вахти-
лофил-лайли ван-наҳори лаоётин лиулилал-
боб, ал-лазина язқурӯналлоҳа қиёман ва қуъ-
дан ва ғало ҷунӯбиҳим ва ятафаккарӯна фӣ

халқис-самовоти валарзи раббано мо халақта
ҳозо ботилан. Субҳонака фақино ғазобан-
нори. Раббано иннака ман тудхилин-нора фа-
қад ахзайтаху ва мо лиззолиминна мин ансор.
Раббано иннано самиъно мунодиян юнодӣ ли-
лимонӣ ан оминӯ бираббикум фаоманно, раб-
бано фағфир лано зунӯбано ва каффир ғанно
саййотино ва таваффано мағалаброр. Рабба-
но ва отино мо ваъадтано ғало русулика ва ло
тухзино явмалқиёмати иннака ло тухлифул-
миъод, фаҗаҷоба лаҳум раббуҳум аннӣ ло
узиъу ғамала њомилин минкум мин закарин ав
унсо баъзукум мин баъзин, фал-лазӣна ҳочарӯ
ва ухриҷӯ мин диёриҳим ва узӯ фӣ сабилӣ ва
қоталӯ ва қутилӯ лаукаффиранна ғанҳум
саййиотихим ва лаудхиланнаҳум ҷаннотин
таҷрӣ мин таҳтиҳаланҳору савобан мин ғин-
диллоҳи валлоҳу ғиндаху ҳуснус-савоб. Ло
яғураннака тақаллубул-лазӣна кафарӯ фӣлби-
лоди матоъун қалӣл, сумма маъвоҳум ҷаҳан-
наму ва биъсалмиҳоду. Локинил-лазӣнаттақав
раббаҳум лаҳум ҷаннотун таҷрӣ мин таҳтиҳа-
ланҳору холидӣна фӣҳо нузулан мин ғиндил-
лоҳи ва мо ғиндаллоҳи хайрун лилаброр. Ва
инна мин аҳдилкитоби ламан юъмину биллоҳи

ва мо унзила илайкум ва мо унзила илайҳим хошиғйна лиллоҳи ло яштарӯна биоғтиллоҳи саманан қалило, улонка лаҳум аҷруҳум ғинда раббихим, инналлоҳа сариғулҳисоб. Ё айюҳал-лазйна оманӯсбирӯ ва собирӯ ва робитӯ ват-такуллоҳа лағаллакум туғлихӯн.

4-Ҳақиқатан дар офариниши осмонҳо ва замин ва рафту омади шабу рӯз нишонаҳоест барои соҳибони хирад, онқое ки дар ҳоли истода ва нишаста ва хуфтан Худоро ёд карда ва дар офариниши осмонҳо ва замин тааммул мекунанду мегӯянд: Парвардигоро, Ту инро беҳуда наофаридӣ, Ту покӣ, пас моро аз азоби Дӯзах ҳифз фармо. Парвардигоро, ҳар киро, ки дар оташ афканӣ, уро саҳт хор кардай ва ситамгаронро ҳеч ёрдиҳандае нест.

Парвардигоро, ҳароина мо нидокунандае-ро шунидем, ки ба овози баланд ба сӯи эмон меҳонад, ки эмон биёваред ба Парвардигори худ, пас эмон овардем. Парвардигоро, пас гуноҳони моро биёмурз ва бадихоёмонро маҳв соз ва моро бо некӯкорон бимирон. Парвардигоро, ончиро, ки ба забони пайғамбаронат ба мо ваъда кардай, ба мо бидеҳ ва дар рӯзи қиёмат моро хор магардон. Ба ростӣ, ки

Ту хилофи ваъда намекунӣ. Пас Парвардигорашон дуояшонро пазируфт, ба ин ки ман амали ҳеч амалкунандае аз марду зани шуморо зоеъ намекунам. Баъзе аз шумо аз чинси баъзе дигар аст, пас касоне ки ҳичрат карданд ва аз хонаҳояшон берӯн рондашуданд ва дар роҳи ман азият диданд ва ҷангиданду кушта шуданд, албатта гуноҳонашонро маҳв мекунам ва ононро ба бихиштҳое, ки зери онҳо наҳрҳо ҷорӣст дохил мекунам. Ин подошест аз тарафи Худо ва назди Худо подоши некӯст. Рафту омади кофирон дар шаҳрҳо туро нафиребад, ин баҳрамандии андаке аст, ки баъд аз он ҷойгоҳашон дӯзах аст ва дӯзах ҷойгоҳи бад аст. Аммо барои онон ки аз Парвардигорашон тарсиданд, бихиштҳоест, ки аз зери он ҷуйҳое равон аст ва дар он ҷовидонанд ва ин ҳадияест аз ҷониби Худо ва он чи назди Худост барои некӯкорон беҳтар аст. Ва ҳамоно баъзе аз аҳли китоб ба он чи ба сӯи шумо ва эшон нозилшуда эмон оварданд, дар ҳоле, ки мутеъи Худо буда ва оғти Худоро ба баҳои андак намефурӯшанд ва подоши онон назди Худост, ҳаққо, ки Худо сариғулҳисоб аст. Эй аҳли эмон, сабр кунед ва якдигарро

ба сабр сул ориш кунед ва хештанро омодаи чанг нигах доред ва аз Худо битарсед, бошад, ки растагор шавед. Сураи "Оли Имрон" 190-200.

2 - ДУОИ ҲАНГОМИ ПУШИДАНИ ЛИБОС

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا
(الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي
وَلَا قُوَّةَ . . .»

5-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ касонӣ ҳозо (ас-савба) ва разақанӣҳи мин ғайри ҳавлин миннӣ ва ло қувватин.

5-Ситоиш аз они Худоест, ки ин либосро ба ман пушонид ва онро рӯзӣям гардонид, бидуни тавоноӣ ва қудрати ман.

3- ДУОИ ПУШИДАНИ ЛИБОСИ НАВ

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ،
أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ.»

6-Аллоҳумма лакалҳамду анта касавтанӣҳи, асғалука мин хайриҳи ва хайри мо сунӣа лаҳу ағузӯ бика мин шарриҳи ва шарри мо сунӣа лаҳу.

6-Худоё, ситоиш аз они Ту аст, Ту онро пушондаӣ маро. Аз Ту меҳоҳам аз хайру некии он ва хайри он чи либос барои он сохташуда ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он ва шарри он чи ин либос барои он сохта шудааст.

4 - ДУО БАРОИ КАСЕ КИ ЛИБОСИ НАВ ПУШИДА БОШАД

«تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللهُ تَعَالَى.» - 7

7-Тублӣ ва юхлифуллоҳу таъоло.

7-Кухна кунӣ, Худои таъоло (бароят либоси дигаре) чойгузин кунад.

۸ - «إِلَيْسَ جَدِيدًا، وَعَيْشَ حَمِيدًا،
وَمُتَّ شَهِيدًا» .

8-Илбис чадидан ва ʔиш ҳамидан ва мут шаҳидан.

8-Нав биӯшӣ ва некӯ зиндагӣ кунӣ ва шаҳид бимири.

5 - ОН ЧИ ҲАНГОМИ БАРОВАРДАНИ
ЛИБОС ШОИСТА АСТ БИГӮЯД

9-Бисмиллоҳи. «بِسْمِ اللَّهِ» - ۹

9-Ба номи Худо.

6-ДУОИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН
БА ҲОЧАТХОНА

۱۰ - «[بِسْمِ اللَّهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ» .

10-Бисмиллоҳи, аллоҳумма иннӣ аъузӯ бика

миналхубси валхабоиси.

10-Ба номи Худо, Худоё! Ман паноҳ мебарам ба ту аз шайтонҳои нар ва мода.

7 - ДУОИ БАРОМАДАН
АЗ ҲОЧАТХОНА

11-Фуфронака «عَفْرَانِكَ» - ۱۱

11-Худоё, маро биёмурз.

8 - ЗИКРИ ҚАБЛ АЗ ВУЗӮ КАРДАН

1۲ - «بِسْمِ اللَّهِ» . 12-Бисмиллоҳи.

12-Ба номи Худо.

9 - ЗИКРИ БАӢД АЗ ТАМОМ
КАРДАНИ ВУЗӮ

۱۳ - «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ . . .» .

13-Ашҳаду ал-ло илоҳа ил-лаллоҳу ваҳдаҳу
ло шарика лаҳ ва ашҳаду анна муҳаммадан
ʔабдуҳу ва расӯлуҳу.

13-Гувоҳӣ медиҳам ба ин, ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарикӯ ҳамтое барои Ӯ ва шаҳодат медиҳам, ки Муҳаммад банда ва паёмбари Худо аст.

۱۴ - «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ
وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ» .

14-Аллоҳуммаҷални минат-тавоби́на ваҷъални ми́нал-мутатахҳирӣн.

14-Худоё, маро дар зумраи тавбакорон ва покон қарор деҳ.

۱۵ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» .

15-Субҳонакаллоҳумма ва бихамдика ашҳаду ало илоҳа илло анта астағфирука ва атубу илайк.

15-Худоё, Туро ба покӣ ёд мекунам ва ситоишат мекунам. Шаҳодат медиҳам ба ин ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Ту, аз Ту омуриши меҳоҳам ва ба сӯи Ту тавба мекунам.

10-ЗИКРИ БАРОМАДАН АЗ МАНЗИЛ

۱۶ - «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» .

16-Бисмиллоҳи таваккалту алаллоҳи ва ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳи.

16-Ба номи Худо, таваккал кардам бар Худо ва нест тавоноӣ (барои парҳезгорӣ) ва нест қудрате (барои тоати Худо), магар бо кумаку ёрии Худованд.

۱۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ،
أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ،
أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» .

17-Аллоҳумма инни аъӯзу бика ан азилла ав узалла ав азилла ав узалла ав азлима ав узлама ав аҷхал ав юҷҳала ъалайя.

17-Худоё, паноҳ мебарам ба Ту аз ин ки гумроҳ мешавам, ё гумроҳ карда шавам, ё билагҷам, ё лагҷсонда шавам, ё зулм кунам, ё ба ман зулм шавад, ё азият кунам, ё азият карда шавам.

11-ЗИКРИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА МАНЗИЛ

۱۸ - «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا،
وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيَسْلَمْ عَلَىٰ أَهْلِهِ»

18-Бисмиллоҳи валаҷно ва бисмиллоҳи хараҷно ва ғало раббино таваккално. (Сипас ба аҳли хонаводааш салом кунад).

18-Ба номи Худо даромадем ва ба номи Худо хориҷ шудем ва ба Парвардигорамон таваккал кардем.¹

¹ Паёмбар (с) мефармоянд: Ҳар гоҳ шахсе ба хонааш дарояд ва вақти даромадан ва хӯрок хӯрданаш зикри Худо кунад, шайтон (ба ёронаш) мегӯяд: наметавонед бихобед ва наметавонед хӯрок бихӯред.

۱۹ - اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي
لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي
بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ
تَحْتِي نُورًا، وَحَنْ يَمِينِي نُورًا، وَحَنْ
شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ
خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا،
وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَهَظْمٌ لِي نُورًا،
وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، اللَّهُمَّ
أَعْطِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا،
وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا،
وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشَرِي نُورًا

19-Аллоҳуммаҷъал фи қалбӣ нӯран ва фӣ лисонӣ нӯран ва фӣ самъӣ нӯран ва фӣ басарӣ нӯран ва мин фавқӣ нӯран ва мин таҳтӣ нӯран ва ған яминӣ нӯран ва ған шимолӣ нӯран ва мин амомӣ нӯран ва мин халфӣ нӯран ваҷъал фӣ нафсӣ нӯран ва аъзим лӣ нӯран ва ғазим лӣ

нӯран вачъал лӣ нӯран вачъалнӣ нӯран. Алло-хумма аътинӣ нӯран вачъал фӣ ьасабӣ нуран ва фӣ лаҳмӣ нӯран ва фӣ дамӣ нӯран ва фӣ шаърӣ нӯран ва фӣ башарӣ нӯран.

19-Худоё, қарор деҳ дар қалбам нуре ва дар забонам нуре ва дар гушам нуре ва дар чашмам нуре ва аз болоям ва аз поёнам нуре ва аз самти ростам ва аз самти чапам ва аз самти пешам ва аз самти пуштам нуре ва дар ҷонам нуреро бияндоз ва бузургу баландқадр фармо бароям нуре ва қарор деҳ бароям нуре ва бигардон маро нуре. Худоё, ба ман нуре ато фармо ва бигардон дар рағ, гушт, хун, мӯ ва нӯстам нуре.

13-ДУОИ ДАРОМАДАН БА МАСЧИД

۲۰- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ،

وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

[بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ] [وَالسَّلَامُ عَلَى

رَسُولِ اللَّهِ] «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ

رَحْمَتِكَ»

20-Аъзу биллоҳилъазим ва бивачҳихил-карим ва султониҳилқадим минашшайтонир-рачим. Бисмиллоҳи вас-салоту вас-салому ғало расӯлиллоҳ, аллоҳуммафтаҳ лӣ абвоба раҳматика.

20-Паноҳ мебарам ба Худои Бузургвор ва ба рӯи гиромиаши ва султони азалиаши аз шайтони рондашуда. Ба номи Худо медароям ва дурудӯ салом бар Расули Худо бод. Худоё, дарвозаҳои эҳсонатро бароям бикишо.

14-ДУОИ БАРОМАДАН АЗ МАСЧИД

۲۱- «بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ عَلَى

رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ،

اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

21-Бисмиллоҳи вас-салоту вас-салому ғало расулиллоҳ, аллоҳумма иннӣ асъалука мин фазлика, аллоҳуммаъсимнӣ минаш-шайтонир-рачӣм.

21-Ба номи Худо ва дурудӯ салом бар Расули Аллоҳ бод. Худоё, ман аз Ту эҳсонатро ме-хоҳам. Худоё, маро аз шайтони рондашуда ҳифз фармо.

15-ЗИКРҲОИ АЗОН

22-Шунавандаи азон ҳар он чиро, ки муаззин мегӯяд, такрор мекунад, магар хангоми шунидани

«حَيِّ عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيِّ عَلَى الْفَلَاحِ»

“Ҳайя ғалас-салоти ва ҳайя ғалалфалоҳ”, ки ба ҷои такрори он мегӯяд:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

Ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳи.

23-Ба баъд аз ташахҳуди муаззин, яъне баъд аз “Ашҳаду ал-ло илоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадар-расулуллоҳ” гуфтани муаззин мегӯяд:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا»

Ва ана ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу ва анна Муҳаммадан ғабдуҳу ва расулуҳу. Разийту биллоҳи раббан ва би Муҳаммадин расулан ва биисломи динан, яъне ва ман низ шаҳодат медиҳам ба ин ки нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарикӯ анбозе барои Ӯ ва ин ки Муҳаммад банд ва фиристодаи Худо аст. Розӣ шудам ба парвардигории Худо ва ба пайгамбарии Муҳаммад (с) ва ба диёнати ислом.

24-Баъд аз он, ки такрор карданаш бо муаззин ба поён расид, бар паёмбар (с) салавот мефиристад.

۲۵- «اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَخْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، [إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]».

25-Баъд аз салавот мегӯяд: Аллоҳумма рабба ҳозиҳид-даъватит-томмати вас-салотилқоимати, оти Муҳаммаданил-василата валфазилата вабъасҳу мақомам-махмӯданил-лазӣ ваъадтаху иннака ло тухлифулмиъод.

25-Худоё, эй соҳибии ин даъвати комил (азон) ва намозе, ки барпо мешавад, ба Муҳаммад васила ва фазилатро бидеҳ ва бидеҳ ўро мақоми некӯе, ки ба ӯ ваъда додаӣ, ҳамоно Ту хилофи ваъда намекуни.

26-Байни азон ва иқомат барои худ дуо кунад, зеро ки дуо дар он вақт мустақоб мешавад.

16 - ДУОИ ИСТИФТОҲ (ОН ЧИ ДАР НАМОЗ БАЪД АЗ ТАКБИРАТУЛИҲРОМ ВА ҚАБЛ АЗ ФОТИҲА ХОНДА МЕШАВАД)

۲۷ - «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ،
اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ ، كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ
خَطَايَايَ ، بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ .»

27-Аллоҳумма боъид байни ва байна хатоёя камо боъадта байнал машриқи валмағриб, аллоҳумма наққини мин хатоёя камо юнаққасавбул-абязу минад-данаси, аллоҳуммағсилни мин хатоёя бис-салчи валмои валбаради.

27-Худоё, байни ман ва байни хатоҳоям дурӣ бияндоз, ҳамчуноне, ки байни машриқ ва мағриб фосила андохтӣ. Худоё, маро аз хатоҳоям пок гардон, ҳамчуноне, ки либоси сафед аз чирк пок мешавад, Худоё, маро аз хатоҳоям бо барф, об ва жола бишӯӣ.

۲۸ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، وَبَارَكَ
اسْمُكَ ، وَتَعَالَى جَدُّكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .»

28-Субҳонакаллоҳумма ва бихамдика ва таборакасмука ва таъоло чаддука ва лоилоҳа ғайрук.

28-Худоё, Туро ба покӣ ёд мекунам ва ситоиши Туро мегӯям ва бобаракат аст номи Ту ва баланд мартаба аст бузургвории Ту ва нест маъбуде бар ҳақ ғайр аз Ту.

۲۹ - «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ، إِنَّ صَلَاتِي ، وَتُسْكِي ،
وَمَحْيَايَ ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ،»

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ . اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ . أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ ، ظَلَمْتُ
 نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
 جَمِيعاً إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ .
 وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي

لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا ،
 لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ ، لِيَبْكُ
 وَسَعْدَيْكَ ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ ، وَالشَّرُّ
 لَيْسَ إِلَيْكَ ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ ، تَبَارَكْتَ
 وَتَعَالَيْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

29-Ваччаҳту вачҳи лиллазй фатарас-само-
 воти валарза ханйфан ва мо ана миналмуш-
 рикйн, инна салотй ва нусукй ва маҳёя ва ма-
 мотй лиллоҳи раббилъоламйн ло шарика лаҳу
 ва бизолика умирту ва ана миналмуслимйн.

Аллоҳумма антaлмалику ло илоҳa илло антa,
 антa рағбй ва ана ғабдука заламту нафсй ваъ-
 тарафту бизанбй фағфир ли зунубй чамиған
 иннаҳу ло яғфируз-зунуба илло антa, ваҳдинй
 лиаҳсанил ахлоки ло яҳдй лиаҳсаниҳо илло
 антa, васриф ғаннй саййиаҳо лоясрифу ғаннй
 саййиаҳо илло антa. Лаббайка ва саъдайка
 валхайру куллуху биядайка ваш-шарру лайса
 илайка ва ана бика ва илайка таборакта ва
 таъолайта астағфирука ва атубу илайк.

29-Гардонидам рӯямро ба тарафи касе, ки
 офарид осмонҳо ва заминро, дар ҳоле, ки моил
 ба дини ҳаққам ва аз мушрикон нестам. Ҳаро-
 ина намози ман ва ибодати ман ва зиндагии ман
 ва мурдани ман барои Худоест, ки Парварди-
 гори оламиён аст, нест шарикӯ анбозе барои Ӯ
 ва ман ба ин тавҳид амр шудаам ва ман аз му-
 салмононам. Худоё, Ту подшоҳӣ, нест маъбу-
 де бар ҳақ, магар Ту, Ту Парвардигори ман
 ҳастӣ ва ман бандаи Туам ба худ зулм карда-
 ам ва ба гуноҳам иътироф мекунам, пас ҳама
 гуноҳони маро биёмурз. Ҳароина гайр аз Ту касе
 омурзандаи гуноҳон нест ва маро ба беҳтарин
 ахлоқ ҳидоят фармо, ки касе гайр аз Ту ба беҳ-
 тарин ахлоқ ҳидоят намекунад ва аз ман ах-

лоқи бадро дургардонки аз ман ахлоқи бадродур
намегардонад, касе магар Ту. Гӯш ба фармони
Ту ҳастам ва инчунин неқбахтӣ дар итоату
фармони Ту аст ва хайру некӣ ҳамааш дар да-
сти Ту аст ва шарру бадӣ ба Ту нисбат дода
намешавад ва ман махлуқи туам ва ба сӯи Ту
бармегардам, бисёр бобаракат ва баландмар-
табай, аз Ту омурзиш меҳоҳам ва ба сӯи Ту
тавба мекунам.

۳۰ - «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ،
حَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ . اهْدِنِي
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

30-Аллоҳумма рабба Чиброила ва Микон-
ла ва Исрофила, фотирас-самовоти валарзи,
ъолималғайби вашшаҳодати, анта таҳқуму
байна њбодика фӣмо конӯ фиҳи яхталифӯн,

ихдинӣ лимахтулифа фӣҳи миналҳаққи бииз-
ника, иннака таҳдӣ ман ташоъу ило сиротим-
мустанқим.

30-Худоё, эй Парвардигори Чибраил ва Ми-
коил ва Исрофил, Офаринандаи осмонҳо ва за-
мин. Огоҳ ба ниҳону ошкор, Ту миёни бандаго-
ни худ ҳукм мекунӣ дар чизе, ки эшон дар он
ихтилоф мекардаанд, маро ҳидоят фармо дар
он чи ихтилоф карда шуд дар он аз ҳақ ба иро-
даи Ту. Барости, ки Ту ҳар киро бихоҳӣ ба роҳи
рост ҳидоят мекунӣ.

۳۱ - «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَمُبْنَعَانَ اللَّهِ بَكْرَةً وَأَصِيلًا» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

31-Аллоҳу акбару кабиру, валҳамду лил-
лоҳи касиро ва субҳоналлоҳи букратан ва ас-
йло. (Се бор).

31-Худо бузургтар аст чи бузургтаре, Худо
бузургтар аст чи бузургтаре Худо бузургтар
аст чи бузургтаре ва ситоиш аз они Худост,
ситоиши зиёд ва ситоиш аз они Худост, сито-

иши зиёд ва ситоиши аз они Худост, ситоиши
зиёд ва Худоро субҳу шом ба покӣ ёд мекунам.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ : مِنْ نَفْسِهِ ،
وَنَفْسِهِ ، وَهَمِيرِهِ»

Аъзу биллоҳи минаш-шайтони мин наф-
сиҳи ва нафсиҳи ва ҳамзиҳи.

Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтон аз кибри
он ва аз пуфкирдани он ва саръи он.

۳۲ - «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ
الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ
الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ]

[أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ،
وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ
ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ
أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ،

وإِلَيْكَ أُنِيتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ
حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا
أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ [أَنْتَ
الْمُقَدَّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] .

32-Аллоҳумма лакалҳамду, анта нӯрус-са-
мовоти валарзи ва ман фӣҳинна ва лакалҳам-
ду антақаййимус-самовоти валарзи ва ман
фӣҳинна ва лакалҳамду лака мулкуссамово-
ти валарзи ва ман фӣҳинна ва лакалҳамду,
анта маликуссамовоти валарзи ва лакалҳам-
ду анталҳакку ва ваъдукалҳакку ва қавлука-

лҳаққу ва лиқоукалҳаққу валчаннату ҳаққун ван-нору ҳаққуң ван-набийюна ҳаққун ва Муҳаммадун (с) ҳаққун вас-соъату ҳаққун. Аллоҳумма лака асламту ваъалайка таваккалту ва бика оманту ва илайка анабту ва бика хосамту ва илайка ҳокамту фағфир лй мо қаддамту ва мо аххарту ва мо асрарту ва мо аъланту анталмуқаддиму ва анталмуаххиру ло илоҳа илло анта, анта илоҳй ло илоҳа илло анта.

32-Худоё, ситоиш аз они Ту аст, Ту нури осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастӣ аз они Ту аст ситоиш, Ту тадбиркунандаи осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастӣ ва аз они Ту аст ситоиш, Ту Парвардигори осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ҳастӣ ва аз они Ту аст ситоиш, аз они Ту аст ҳастии осмонҳо ва замин ва ҳар он ки дар он аст ва аз они Ту аст ситоиш, Ту Подшоҳи осмонҳо ва заминӣ ва аз они Ту аст ситоиш, Ту Ҳаққӣ ва ваъдаи Ту рост аст ва каломи Ту ва дидори Ту ва Биҳишту Ҷаҳаннам ҳақиқат аст ва паёмбарон ва Муҳаммад (с) барҳақанд ва қиёмат ҳақиқат аст. Худоё, худро ба Ту таслим кардам ва бар Ту таваккал кардам ва ба Ту эмон овардам ва ба сӯи Ту баргаштам ва

барои Ту бо душман пайкор кардам ва ба дастури Ту ҳукм кардам, пас гуноҳони гузаштаву оянда ва ниҳону ошкори маро биёмурз, Ту пешдиҳанда ва ақибандозандай, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту. Ту маъбуди мани, нест маъбуде бар ҳақ, магар Ту.

17-ДУОИ РУКӢЪ

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» - ۳۳

33-Субҳона раббиялъазим (Се бор).

33-Пок аст Парвардигори бузургвори ман.

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» - ۳۴

34-Субҳонакаллоҳумма раббано ва биҳамдика, Аллоҳуммағфирлӣ.

34-Туро ба покӣ ёд мекунам, Худоё, эй Парвардигори мо ва ситоиш мекунам Туро, Худоё, маро биёмурз.

۳۵- سُبُوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ .

35-Суббуҳун қуддӯсун раббулмалонкати
вар-рӯҳи.

35-Дар ниҳоят покӣ ва беайбу нақс аст пар-
вардигори малоика ва Ҷибраил.

۳۶- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ
آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ خَشَعَ لَكَ
سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي،
وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدَمِي .»

36-Аллоҳумма лака ракаъту ва бика оман-
ту ва лака асламту хашаъа лака самъӣ ва ба-
сарӣ ва муххӣ ва ъазмӣ ва ъасабӣ ва маста-
қалла биҳи қадамӣ.

36-Худоё, барои Ту рукӯъ кардам ва ба Ту
эмон овардам ва ба дастуроти Ту гардан ни-
ҳодам. Фурӯтан шуд барои Ту гӯшам ва чаш-
мам ва мағзам ва устухонам ва рагам ва он чи
пои ман ҳомили он аст.

۳۷- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ،
وَالْمَلَائِكَةِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»

37-Субҳона зйлҷабарӯти валмалакӯти вал-
кибирён валъазамати.

37-Пок аст Соҳиби султа ва мулки осмонҳо
ва бузургиву азамат.

18-ДУОИ БАЛАНД ШУДАН
АЗ РУКӢЪ

۳۸- «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»

38-Самиъаллоҳу лиман ҳамидах.

38-Шунид ва қабул кард Худованд ситоиши
касери, ки Уро ситоиш намуд.

۳۹- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا
طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ» .

39-Раббано ва лакалҳамду ҳамдан касӣран
таййибан муборакан фӣҳи.

39-Парвардигоро, қабул фармо аз мо ва аз
они Ту аст ситоиш, ситоиши зиёд, некӯ ва бо-
баракат.

٤٠ - «مِلَّةَ السَّمَوَاتِ وَمِلَّةَ الْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلَّةَ مَا سُئِلَتْ مِنْ شَيْءٍ
بَعْدُ. أَهْلَ الشَّاءِ وَالْمَعْبُدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ
الْعَبْدُ، وَكَلَّمْنَا لَكَ عَبْدٌ. اللَّهُمَّ لَا مَسَانِعَ
لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَّ لِمَا مَنَنْتَ،
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

40-Мил-ассамовоти ва мил-аларзи ва мобай-
нахумо ва мила мо шиъта мин шайин баъду.
Ахлас-санои валмачди, аҳаққу мо қолалъаб-
ду ва куллоно лака ъабдун. Аллохумма ло
монъа лимо аътайта ва ло муътия лимо ма-
наъта ва ло янфаъу залчадди минкалчадду.

40-Ситоише ба пурии осмонҳо ва пурии за-
мин ва он чи миёни он ду аст ва пурии он чи
меҳоҳи аз ҳар чиз баъд аз он. Ту сазовори мадҳ
ва бузургворӣ ҳастӣ, Ту сазовортаринӣ нисбат
ба он чи бандаат гуфт ва ҳамаи мо бандаи
Туем. Худоё, боздоранда аз он чи меҳоҳӣ ато
фармоӣ нест ва диҳанда аз он чи хоҳӣ манъ
намоӣ нест ва сӯд надихад тавонгареро тавон-
гарнаи назди Ту.

٤١ - «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»

41-Субҳона раббиялаъло (Се бор).

41-Пок аст парвардигори бартари ман.

٤٢ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

42-Субҳонакаллохумма раббано ва биҳам-
дика, Аллохуммағфир лӣ.

42-Туро ба покӣ ёд мекунам Худоё, эй Пар-
вардигори мо ва ситоиши мекунам Туро, Худоё,
маро биёмурз.

٤٣ - «سُبْحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ»

43-Суббӯхун қуддӯсун раббулмалоикати
вар-рӯҳи.

43-Дар ниҳоят покӣ ва беайбу нақс аст Пар-
вардигори малоика ва Чибраил.

٤٤ - «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ،
وَلَكَ أَسَلْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ،
وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ
اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

44-Аллоҳумма лака сачадту ва бика оман-
ту ва лака асламту, сачада вачҳи лиллази ха-
лақаху ва саввараху ва шаққа самъаху ва ба-
сараху таборакаллоху аҳсанулҳоликӣн.

44-Худоё, барои Ту сачда кардам ва ба Ту
эмон овардам ва ба дастуроти Ту гардан ни-
ҳодам. Сачда кард рӯи ман барои касе, ки онро
биёфарид ва бингорид ва бишикофт (дар он)
gūsh ва чашимаширо, офарин бар Худо, ки беҳта-
рин офарандагон аст.

٤٥ - «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ،
وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعِظَمَةِ» .

45-Субҳона зйлчабарӯти валмалакӯти вал-
кбриёи валъазамати.

45-Шок аст Соҳиби султа ва мулки осмонҳо
ва бузургиву азамат.

٤٦ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً
وَجِلَّةً، وَأَوْلَةً وَأَخْرَهُ وَعَلَانِيَةً وَسِرَّةً» .

46-Аллоҳуммағфирлӣ занбӣ куллаҳу,
дикқаҳу ва чиллаҳу ва аввалаҳу ва охираҳу
ва ғалониятаҳу ва сирраҳу.

46-Худоё, биёмурз ҳамаи гуноҳони маро,
каму зиёди онро, ва аввалу охири онро ва ошко-
ру ниҳони онро.

٤٧ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ
سَخَطِكَ، وَبِمَعْفَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ
أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ» .

47-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу биризока мин са-
хатика ва бимуъофотика мин ӯқӯбатика ва
аъӯзу бика минка ло уҳсӣ саноан ғалайка анта
камо аснайта ғало нафсика.

47-Худоё, паноҳ мебарам ба ризои Ту аз хашмат ва ба офияти Ту аз азобат ва паноҳ мебарам ба Ту аз хашмат ва наметавонам шумориши кунам мадҳи Туро, он чуноне, ки худат хештанро мадҳ гуфтаӣ.

20 - ДУОИ ҲАНГОМИ НИШАСТАН
БАЙНИ ДУ САЧДА

— 48 — رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي

48-Раббиғфирлӣ, раббиғфирлӣ.

48-Парвардигоро, маро биёмурз, Парвардигоро маро биёмурз.

— 49 — اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي،
وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي،
وَارْزُقْنِي .

49-Аллоҳуммағфирлӣ варҳамнӣ ваҳдинӣ вачбурнӣ ва њофинӣ варзукнӣ варфаънӣ.

49-Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳм фармо ва маро ҳидоят кун ва нақси маро ҷуброн фармо ва ба ман офият ва рӯзӣ деҳ ва дараҷаи маро баланд фармо.

21 - ДУОИ САЧДАИ
ТИЛОВАТИ ҚУРЪОН

— 50 — سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ،
وَشَقَى سَمْعَهُ وَيَبْصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ،
﴿مَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾

“50-Сачада вачҳӣ лил-лазӣ халақаҳу ва шаққа самъаҳу ва басараҳу биҳавлиҳи ва қувватиҳи (фатаборакаллоҳу аҳсанулҳоликӣн.)

50- Сачда кард рӯи ман барои зоте, ки онро биёфарид ва бишикофт (дар он) гӯш ва чашмаширо, ба тавоноӣ ва қудрати худ, (пас офарин бар Худованд, ки беҳтарини офаринандагон аст.)

— 51 — اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ
أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا
لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا
تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ

51-Аллоҳуммаклуб лӣ биҳо ғиндака ачран ва заъ ғаннӣ биҳо визран ваҷъалҳо лӣ ғиндака зухран ва тақаббалҳо миннӣ камо тақаббалтаҳо мин ғабдика Довуда.

51-Худоё, бо ин сачда бароям назди худат савобе бинавис ва аз ман гуноҳеро дӯр соз ва ин сачдаро барои ман дар назди худат андӯхтае бигардон ва аз ман ин сачдаро қабул фармо, ҳамчуноне ки аз бандаат Довуд қабул фармудӣ.

22 - ТАШАХХУД

۵۲-التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ،
وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا
وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ.

52-Аттаҳиёту лиллоҳи вассалавоту ват-тайибот. Ассалому ғалайка аюҳаннабийю ва раҳматуллоҳи ва баракотуху. Ассалому ғалайно

ва ғало ғибодиллоҳиссолиҳйн. Ашҳаду аллоилоҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан ғабдуҳу ва расӯлуҳ.

52-Эҳтиромот ва дуоҳову накӯиҳо аз они Худост. Салому раҳмати Худо ва баракати Ўбар ту, эй паёмбар. Салом бар мо ва бар бандагони накӯкори Худо. Гувоҳӣ медиҳам ба ин ки нест маъбуде бар ҳақ ба ҷуз Аллоҳ ва гувоҳӣ медиҳам, ки Муҳаммад банда ва фиристодаи Худост.

23 - САЛАВОТ БАҲ ПАЁМБАР (С) БАЪД АЗ ТАШАХХУД (АТТАҲИЁТ)

۵۳-اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ
آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ،
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

53-Аллоҳумма салли ғало Муҳаммадин ва ғало оли Муҳаммадин камо саллайта ғало Иброҳима ва ғало оли Иброҳима иннака ҳамидуммачид. Аллоҳумма борик ғало Муҳаммадин ва ғало оли Муҳаммад камо боракта ғало Иброҳима ва ғало Оли Иброҳима иннака ҳамидуммачид.

53-Худоё, бар Муҳаммад ва Оли Муҳаммад дурӯд фирист, ҳамчуноне, ки дурӯд фиристодӣ бар Иброҳим ва Оли Иброҳим ҳамоно ту сутуда ва боазаматӣ. Худоё бар Муҳаммад ва Оли Муҳаммад баракат деҳ: ҳамчуноне, ки баракат додӣ бар Иброҳим ва Оли Иброҳим ҳароина ту сутуда ва ғдазаматӣ.

٥٤ - اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ آلِ
إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَيَّ آلِ
إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

54-Аллоҳумма салли ало Муҳаммадин ва

ғало азвочихи ва зурриятихи, камо саллайта ғало оли Иброҳима ва борик ғало Муҳаммадин ва ғало азвочихи ва зурриятихи, камо боракта ғало оли Иброҳима иннака ҳамидуммачид.

54-Худоё бар Муҳаммад ва ҳамсарону фарзандонаш дурӯд фирист, ҳамчуноне, ки дурӯд фиристодӣ бар Оли Иброҳим ва баракат деҳ, бар Муҳаммад ва ҳамсарону фарзандонаш ҳамонгуна, ки баракат додӣ бар Оли Иброҳим ҳамоно ту сутуда ва бузургӣ.

24 - ДУОИ БАЪД АЗ ТАШАХХУДИ ОХИР
ВА ҚАБЛ АЗ САЛОМ

٥٥ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الذَّجَالِ» .

55-Аллоҳумма инни аъӯзу бика мин азобил қабри ва мин азоби чаҳаннам ва мин фитнатил маҳё валмамот ва мин шарри фитнатил-Масихид-Даччол.

55-Худоё, ман паноҳ мебарам ба Ту аз азоби қабр ва аз азоби Чаҳаннам ва аз фитнаи зиндагию марг ва аз шарри фитнаи Масеҳи Даччол.

٥٦ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ وَالْمَغْرَمِ»

56-Аллоҳумма инни аъӯзу бика мин азобил қабри ва аъӯзу бика мин фитнатил масихид-Даччоли ва аъӯзу бика мин фитнатил маҳё валмамоти. Аллоҳумма инни аъӯзу бика минал-

маъсами валмағрами.

56-Худоё, ман паноҳ мебарам ба Ту аз азоби қабр ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи Даччоли масиҳ ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи зиндагию марг. Худоё, ҳамоно ман паноҳ мебарам ба Ту аз гуноҳ ва бадеҳкорӣ (товон).

٥٧ - «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

57-Аллоҳумма инни заламту нафси зулман касиро ва ло яғфируз-зунӯба илло анта, фағфирли мағфиратан мин ғиндика варҳамни иннака анталғафӯрур-рахим.

57-Худоё, ҳамоно ман ба худ зулм кардам, зулми зиёд ва чуз Ту касе гуноҳонро намеомурзад. Пас биёмурз маро омурзише аз фазли худат ва ба ман раҳм фармо ҳамоно Ту бисёр омурзанда ва бисёр меҳрубонӣ.

٥٨ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا
أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا
أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ
الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

58-Аллоҳуммағфирли мо каддамту ва мо ах-
харту ва мо асрарту ва мо аъланту ва мо ас-
рафту ва мо анта аъламу биҳи минни антал-
мукаддиму ва анталмуаххиру ло илоҳа илло
анта.

58-Худоё гуноҳони гузаштаву оянда ва ни-
ҳону ошқори маро биёмурз ва гуноҳоне, ки (дар
он) зиёдаравӣ кардам ва гуноҳоне, ки Ту огоҳ-
тарӣ ба он аз ман, Ту тақдимкунанда ва
ақибандозандай, нест маъбуде бар ҳақ ба ҷуз
Ту.

٥٩ - «اللَّهُمَّ اجْنِبْنِي عَلَى ذِكْرِكَ،
وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

59-Аллоҳумма аъинни ғало зикрика ва шук-
рика ва ҳусни ғибодатика.

59-Худоё, маро ёрӣ деҳ, дар зикру ёдат ва
шукру ибодатат бағукаи писандида.

٦٠ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

60-Аллоҳумма инни аъӯзу бика миналбух-
ли ва аъӯзу бика миналҷубни ва аъӯзу бика
мин ан урадда ило арзалилумри ва аъӯзу бика
мин фитнатид-дунё ва азобил қабри.

60-Худоё, ман бар Ту аз хасисӣ паноҳ меба-
рам ва аз тарс ба Ту паноҳ мебарам ва аз ин ки
баргардам ба забунтарин марҳалаи умр паноҳ
мебарам ва паноҳ мебарам ба Ту аз фитнаи
дунё ва азоби қабр.

٦١ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ النَّارِ»

61-Аллоҳумма инни асъялукалҷанната ва
аъӯзу бика минан-нори.

61-Худоё, ман аз Ту бихиштро хоҳонам ва паноҳ мебарам ба Ту аз дӯзах.

٦٢ - اللَّهُمَّ بَعِّلِمِكَ الْغَيْبَ وَقَدَّرْتَكَ
عَلَى الْخَلْقِ أَحْسَنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ
خَيْرًا لِي وَتَوَقَّئِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا
لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي
الرِّضَا وَالغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي
الغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ،
وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ
الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ
بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ
ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا
بِرِزْقِكَ الْإِيمَانَ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ،

62-Аллоҳумма биъилмикалгайба ва қудрата ғалалхалқи аҳйини мо ғалимталҳаёта хайран ли ва таваффани изо ғалимталвафота хайран ли. Аллоҳумма инни асълука хашятака филгайби ваш-шаҳодати ва асълука калиматалҳаққи фир-ризо валғазаби ва асълукалқасда филгина валфақри ва асълука наъиман лоянфаду ва асълука қуррата ғайнини ло танқатиғу ва асълукарризо баъдалқазои ва асълука бардалғайши баъдалмавти ва асълука лаззатан-назари ило вачҳика ваш-шавқа ило ликои фи ғайри зарроа музирратин ва ло фитнатин музиллатин. Аллоҳумма заййинно бизинатил имони вачълно ҳудотан муҳтадин.

62-Бор,Худоё, мутавассил мешавам ба ғилми гайбат ва қудратат бар халқ, ки зинда ниғаҳдорӣ маро, то вақте ки медонӣ зиндагӣ бароям беҳтар аст ва бимирон маро ҳангоме ки медонӣ вафот бароям беҳтар аст. Худоё, аз Ту меҳоҳам, ки дар ниҳону ошкоро фурутан бошам ва аз Ту меҳоҳам сухани ҳақ гуфтан ҳангоми хушнудӣ ва ҳашм ва аз Ту масъалат дорам миёнаравиро дар тавонгарӣ ва тангдастӣ ва аз Ту меҳоҳам неъмате, ки аз байн наравад ва чаширӯшание, ки поён наёбад ва

хушнудӣ баъд аз ҳукмат ва аз Ту меҳоҳам зиндагии гувороро баъд аз марг ва аз Ту меҳоҳам лаззати нигаристан ба рӯятро ва шавқи дидори Ту, бидуни мубтало шудан ба мусибати музир ва фитнаи гумроҳкунанда. Худоё, моро ба зинати имон биёрой ва моро аз ҳидоятдиҳандагон ва ҳидоятёфтагон бигардон.

۶۳ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

63-Аллоҳумма иннӣ асъялука ё Аллоҳу бианнакал воҳидулаҳадус-самадул-лазӣ лам ялид ва лам юлад ва лам якун лаҳу куфуван аҳад, ан тағфира ли зунубӣ иннака анталғаф-Урур-рахим.

63-Бор, Илоҳо, ман бо тавассул ба ин ки Ту ягонаӣ ва шарике надорӣ ва бениёзе ҳастӣ, ки назоидааст ва назодашуда ва набудааст барои

ӯ ҳамтое (аз Ту меҳоҳам), ки биёмурзӣ гуноҳонамро, ҳар оина Ту бисёр омурзанда ва бисёр меҳрабонӣ.

۶۴ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْعَمَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

64-Аллоҳумма иннӣ асъялука бианна лакалҳамда ло илоҳа илло анта ваҳдака ло шарика лакалманнон ё бадияс-самовоти валарзи ёзалчалоли валикром ё ҳайю ё қайюму, иннӣ асъялукалчанната ва аъзузу бика минан-нори.

64-Худоё, ба ростӣ, ки ман аз Ту дархост мекунам, зеро ки мустаҳқиқи ситоиши нест Маъбуди барҳақ ба чуз Ту, ягонаӣ, нест шарикӯ анбозе барои Ту бисёр миннатгузорӣ. Эй

офаринандаи осмонҳо ва замин ва эй соҳиби бузургӣ ва баҳишии ва эй зинда ва эй тадбиркунанда, аз ту меҳоҳам бихиштро ва паноҳ мебарам ба Ту аз дӯзах.

٦٥ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ

الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

65-Аллоҳумма иннӣ асъялука бианнӣ ашҳаду аннака анталлоҳу ло илоҳа илло антал Аҳадус-Самадул-лазӣ лам ялид ва лам юлад ва лам якуллаҳу куфуван аҳад.

65-Худоё, ҳар оина ман аз Ту масъалат дорам, зеро ки шаҳодат медиҳам, ки Ту Аллоҳ ҳастӣ ва нест маъбуди барҳақ, магар Ту, ягона ва бениёзе ҳастӣ, ки назодааст ва назоидашуда ва набудааст барояш ҳамтое.

٦٦ - «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثَلَاثًا) اللَّهُمَّ أَنْتَ
السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ .

66-Астағфируллоҳ (Се бор). Аллоҳумма антас-салом ва минкас-салом таборакта ё залчалолӣ валикром.

66-Аз Худо омурзиш металабам.Худоё, Ту саломӣ ва саломатӣ аз Ту аст, бисёр бобаракат ҳастӣ, эй соҳиби бузургӣ ва баҳишии.

٦٧ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ،
وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ
مِنْكَ الْجَدُّ» .

67-Ло илоҳа илал-лоҳу ваҳдаҳу ло шарика

лаху лахулмулку ва лахулхамду ва хува ғало кулли шайин қадир. Аллоҳумма ло мониъа лимо аътайта ва ло муътия лимо манаъта ва ло янфаъу залчадди минкалчадди.

67- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ягона аст, нест шарике барои ӯ, аз они ӯст мулк ва аз они ӯст ситоиш ва ӯ ба ҳар чиз тавононост. Бор Илоҳо, боздорандае аз он чи хоҳӣ ато фармой, нест ва диҳандае аз он чи хоҳӣ манъ намой нест ва сӯд надиҳад тавонгариро тавонгарияш назди Ту.

٦٨ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»

68- Ло илоҳа иллал-лоҳу ваҳдаҳу лошарика лаҳу лахулмулку ва лахулхамду ва хува

ғало кулли шайин қадир. Ло ҳавла ва ло қуввата илло бил-лоҳи, ло илоҳа иллал-лоҳу ва ло наъбуду илло ийёҳу лахунниъмату ва лахулфазлу ва лаҳус-саноулҳасану ло илоҳа иллал-лоҳу мухлисина лаҳуддин ва лав карихалкофирӯна.

68- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарике барои ӯ, аз они ӯст мулк ва аз они ӯст ситоиш ва ӯ ба ҳар чиз тавононост. Нест тавоноӣ (барои дурӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоъати Худо), магар бо қӯмаки Худованд. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва намепарастем ҷуз ӯро, аз они ӯст неъмату эҳсон ва мадҳи некӯ. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ибодатамонро холис барои Худо анҷом медиҳем, ҳарчанд кофиронро хӯш наояд.

٦٩ - «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

69-Субхонал-лоҳ валҳамду лил-лоҳ вал-лоҳу акбар (Сиву се бор). Ло илоҳа иллал-лоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу лаҳулмаулку ва лаҳу-лҳамду ва ҳува ъало кулли шайин қадир.

69- Пок аст Худо ва ситоиш аз они Худост ва Худо бузургтар аст. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарике барои Ё, аз они ўст мулки ҳастӣ ва аз они ўст ситоиш ва Ё ба ҳар чиз тавоно аст.

سورة الإخلاص

Бисмил-Лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

70-Кул ҳувал-лоҳу аҳад ал-лоҳус-Самад, лам ялид ва лам юлад ва лам якул-лаҳу ку-фуван аҳад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

70-Бигӯ, ӯ Худои яктост, Худое, ки бениё-заст. На зодааст ва на зодашуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои ўст.

سورة الفلق

Бисмил-лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Кул аъӯзу бираббилфалақ мин шарри мо ҳа-лақ ва мин шарри ғосикӣн изо вақаб ва мин шаррин-нафосоти фйлукади ва мин шарри хосидӣн изо ҳасад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ паноҳ мебарам ба Парвардигори сапе-даи субҳ, аз шарри ҳар чи офаридааст ва аз шарри шаби торик, чун торикии ӯ паҳн шавад ва аз шарри занони афсунгар, чун ба қоду дар гиреҳҳо бидаманд ва аз шарри ҳасӯд, чун ҳасад кунанд.

سورة الناس

Бисмил-лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Кул аъӯзу бираббин-носи Маликин-носи Илоҳин-носи мин шаррил васвосил ханносил-лазӣ ювасвису фй судӯрин-носи миналчинна-ти ван-носи. (Баъд аз ҳар намоз).

Ба номи Худоанди Бахшандаи Меҳрубон.

Бигӯ, паноҳ мечӯям ба Парвардигори одами-ён, подшоҳи одамиён, Маъбуди одамиён, аз шарри ҳар васвасақунандаи пинҳоншаванда, касе ки васваса мекунад дар дилҳои одамиён, хоҳ аз ҷиниён бошад ва хоҳ аз одамиён.

آية الكرسي

71-Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюум ло таъхузуху синатун ва ло навм, лаҳу мо фис-самоҷоти ва мо фйл-арзи, ман заллазӣ яшфаъу ӯиндаҳу илло биизниҳи яъламу мо байна айдӣҳим ва мо халфаҳум ва ло юҳитӯ-на бишайӣн мин илмиҳи илло бимошоа васиъа

курсийохус-самовоти валарза ва ло яудуху хифзухумо ва хувальгалийолазим.¹

71-Аллоҳ худоест, ки нест маъбуди барҳақ ба чуз Вай. Зиндаву тадбиркунандаи махлуқот аст, ҳаргиз ӯро касолати хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин аст, аз они ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди ӯ, магар ба иҷозаи ӯ, он чиро ки махлуқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегуздоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз ӯилми Худо, магар он чи ӯ бихоҳад. Курсии ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдори осмонҳо ва замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва ӯ бартар ва бузург аст.

۷۲ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُخَيِّرُ وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

¹ Паёмбар (с) дар бораи Ояталкурсий чунин фармудааст: “Касе ки онро баъд аз ҳар намоз бихонад, чуз ҳаёту зиндагӣ чизе монӣи даромадан вай ба бихишт намешавад. яъне. фосилае. ки миёни ӯ ва бихишт аст. танҳо ҳамин ҳаёти инҷахонист ва ҳаминки зиндагониро падруд гуфт. мустақиман ба бихишт равад.

72- Ло илоҳа иллал-лоху ваҳдаҳу ло шарика лаҳ лахул-мулку ва лахул-хамду юҳий ва юмит ва хува ғало кулли шайн қадир. (Даҳ маротиба аз намози шом ва бомдод).

72-Нест Маъбуди барҳақ, ба чуз Аллоҳи ягона, нест шарикӯ ҳамтое барои ӯ. Аз они ӯст мулки ҳастӣ ва аз они ӯст ҳамду ситоиш. Зинда мекунад ва мемиронанд ва ӯ ба ҳар чиз қодирӯ тавоност.

۷۳ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا،
وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

73-Аллоҳумма иннӣ асалукаъилман нофиъан ва ризқан тайибан ва ғамалан мутақабалан. (Баъд аз саломӣ намози бомдод).

73-Бор, Худоё, ман аз Ту илми судманд ва ризқи ҳалол ва амали мақбул меҳоҳам.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ
 بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ،
 فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ، وَلَا أَعْلَمُ،
 وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ
 أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَتُسَمِّي حَاجَتَهُ -
 خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -
 أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ - فَأَقْدِرْهُ لِي
 وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ
 تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
 وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ
 وَأَجَلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ
 لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ»

74-Ҷобир писари Абдуллох (р) мегӯяд, ки
 Расули Худо (с) истихора кардан дар ҳар кор-
 ро монанди сурае аз Қуръон ба мо меомӯхт ва

мефармуд: “Ҳар гоҳ яке аз шумо қасди анчо-
 ми кореро кунад, ду ракаъат намоз гайри на-
 мози фарзӣ бихонад ва сипас бигӯяд: Аллоҳум-
 ма иннӣ астаҳйрука биъилмика ва астақди-
 рука биқудратика ва асъалука мин фазлика-
 лазими фаиннақа тақдиру ва ло ақдиру ва таъ-
 ламу ва ло аъламу ва анта ъалломулғуѐб.
 Аллоҳумма ин кунта таъламу анна ҳозалам-
 ра-ва юсаммӣ ҳочатаҳу-хайрун лӣ фӣ динӣ ва
 маъошӣ ва оқибати амрӣ-ав қола ъочилиҳи ва
 очилиҳи-фақдурҳу лӣ ва яссирҳу лӣ сумма бо-
 рик лӣ фӣҳи ва ин кунта таъламу анна ҳоза-
 ламра шаррун лӣ фӣ динӣ ва маъошӣ ва оқибат-
 ти амрӣ-ав қола ъочилиҳи ва очилиҳифасри-
 фҳу ъаннӣ васрифнӣ ъанҳу вақдур лӣ алхайра
 ҳайсу кона сумма арзинӣ биҳи.

74-Худоё, ман ба ъилми Ту аз Ту талаби хайр
 мекунам ва ба қудрати Ту аз Ту талаби қуд-
 рат мекунам ва аз Ту мехоҳам эҳсои бузур-
 гатро, ҳар оина Ту тавоноӣ ва ман нотавон ва
 Ту медонӣ ва ман намедонам ва Ту донандаи
 умури пинҳонӣ. Худоё, агар медонӣ, ки ин кор
 (ва ҳочаташро номбар мекунад) барои ман дар
 динаму дунёям ва саранҷоми қорам-ё фармуд:
 дар ҳоли ҳозир ва ояндаи қорам хайрунек аст,
 пас онро бароям муқаддар ва муяссар фармо
 ва сипас дар он кор бароям баракат деҳ ва агар

медонӣ, ки ин кор барои ман дар дину дунёям ва саранҷоми корам, (ё фармуд) дар ҳоли ҳозир ва ояндаи корам шарр ва бад аст, пас боздор онро аз ман ва боздор маро аз он, бароям ҳар гуна хайре, ки ҳаст онро муқаддар фармо, си- пас маро ба василаи он розӣ гардон.

Ҳар касе ки аз Худо талаби хайр кунад ва бо бандагони мӯъмин машварат намояд ва дар кораш биандешад, пушаймон нахоҳад шуд.

Худованд мефармояд: (Дар корат бо онҳо машварат кун ва ҳар гоҳ тасмим гирифтӣ, пас бар Худо таваккал намо). *Ол и Имрон: 159*

27 - АВРОДИ СУБҲ ВА ШОМ ¹

Алҳамду лил-лоҳи ваҳдаҳу вас-салоту вас- салому ғало ман ло набийя баъдаҳу.

¹ Аз Анас (р) ривоят шуда, ки Расули Худо (с) дар фармуданд: "Нишастани ман бо гурӯҳе, ки аз намози бомдод то тулӯи офтоб зикри Худо мекунанд, бароям аз озод намудани чаҳор барда аз фарзандони (пайгамбар) Исмоил бехтар аст ва ин ки аз намози аср то гуруби офтоб бо гурӯҳе, ки зикри Худо мекунанд, биншинам, бароям аз озод кардани чаҳор барда аз фарзандони (пайгамбар) Исмоил бехтар аст".

آية الكرسي

Абӯзу биллоҳи минаш-шайтонир- раҷим.¹

75-Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюм ло таъхузуҳу синатун ва ло навм лаҳу мо фис-самовоти ва мо фйл-арзи ман заллазӣ яшфаъу ғиндаҳу илло биизниҳи яъламу мо байна айдихим ва мо халфаҳум ва ло юҳитӯ-на бишайн мин ғилмиҳи илло бимошоа, васиъа курсийюҳус-самовоти валарза ва ло яӯ-духӯ ҳифзуҳумо ва ҳувалъалйюл ғазим.¹

75-Аллоҳ Худоест, ки нест маъбуди барҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандаи махлӯқот аст, ҳаргиз ӯро касолату хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин, аст аз они ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди ӯ, магар ба иҷозаи ӯ, он чиро ки махлуқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегузоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз илми Худо, магар он чи ӯ бихоҳад. Курсии ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдории осмонҳо ва замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва ӯ бартар ва бузург аст.²

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Касе ки вақти субҳ Ояталкурси-ро бихонад, то вақти шом аз шарри чинн дар амон мебошад ва ҳар касе ки онро хангоми шом бихонад, то вақти субҳ аз чинн махфӯз мемонад.

² Паёмбар (с) дар бораи Ояталкурси чунин фармудааст: "Касе ки онро баъд аз ҳар намоз бихонад, ҷуз ҳаёту зиндагӣ чизе мониви даромадан вай ба бихишт намешавад".

سورة الإخلاص

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим

76-Кул хуваллоху аҳад аллоҳус-Самад лам ялид ва лам юлад ва лам якул-лаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худоанди Бахшандаи Меҳрабон.

76-Бигӯ, ӯ Худои яқтост, Худое, ки бениё-заст. На зодааст ва назодашуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои ӯст.

سورة الفلق

Бисмил-лоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Кул аъӯзу бираббилфалак мин шарри мо ҳа-лак ва мин шарри ғосиқин изо вақаб ва мин шаррин-наффосоти фйлуқади ва мин шарри ҳосидин изо ҳасад.

Ба номи Худоанди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ паноҳ мебарам ба Парвардигори субҳ, аз шарри ҳар чи офаридааст ва аз шарри шаби торик, чун торикии ӯ паҳн шавад ва аз шарри занони афсунгар, чун ба ҷоду дарғиреҳҳо бидаманд ва аз шарри ҳасуд, чун ҳасад кунад.

سورة الناس

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Кул аъӯзу бираббин-носи Маликин-носи Илоҳин-носи мин шаррил васвосилханнос аллазӣ ювасвису фй судӯрин-носи миналчинна-

ти ван-носи¹. (Баъд аз ҳар намоз).

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ, паноҳ меҷӯям ба Парвардигори одамиён, Подшоҳи одамиён, Маъбуди одамиён, аз шарри ҳар васвасакунандаи пинҳонишаванда, касе ки васваса мекунад дар дилҳои одамиён, хоҳ аз ҷинниён бошад ва хоҳ аз одамиён.

٧٧ - أَضْبَحْنَا وَأَضْبَحَ الْمَلِكُ لَكَ^(١)

وَالْحَمْدُ لَكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَنْأَلِكَ خَيْرَ

مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ^(٢) وَأَعْوَدُ

بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا

بَعْدَهُ، رَبِّ أَعْوَدُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَشَوْءِ

الْجَبْرِ، رَبِّ أَعْوَدُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي

النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ^(٣)

(١) وَإِنَّمَا أَمْسَى قَالَ: أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لَهُ.

¹ Инчунин он ҳазрат (с) мефармояд: Касе ки ин се сураро се бор ҳангоми субҳ ва се бор ҳангоми шом бихонад, аз ҳар чиз кифояташ мекунад.

77-Асбаҳно ва асбаҳалмулку лил-лоҳ валҳ-амду лиллоҳ ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳулҳамд ва ҳува ʔало кулли шайин қадир. Рабби асʔалука хай-ра мо фи ҳозалявми ва хайра мобаъдаҳу ва аъӯзу бика мин шарри мо фӣ ҳозалявми ва шарри мобаъдаҳу. Рабби аъӯзу бика миналка-сали ва сӯйлкибари, рабби аъӯзу бика минъ-азобин финнори ва ʔазобин филқабри.

77-Ба бомдод ворид шудем ва коинот ба бом-дод ворид шуданд, дар ҳоле, ки коинот аз они Худо ҳастанд. Ва ситоиш аз они Худост, нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст. Нест шарике барои Ӯ аз они ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност. Парвардигоро, аз Ту мехоҳам хайри он чи дар ин рӯз аст ва хайри он чи баъд аз он аст ва паноҳ мебарам ба т^в аз шарри он чи дар ин рӯз аст ва шарри он чи баъд аз он аст. Парвардигоро, аз танбалӣ ва сахтиҳову ноҳушиҳои кӯҳансоли ба Ту паноҳ мебарам. Парвардигоро, аз азоби қаҳаннам ва ʔазоби қабр ба Ту паноҳ мебарам.

۷۸ - «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ
أَمْسَيْنَا ، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ
وَالِإِلَهَ الشُّورُ»

78-Аллоҳумма бика асбаҳно ва бика амсай-но ва бика наҳё ва бика намӯту ва илайкан-нушӯр.

78-Бор, Худоё, ба амри Ту субҳ кардем ва ба амри Ту шом кардем ва ба амри Ту зинда ме-шавем ва ба амри Ту мемирем ва ба суи Ту аст зинда шудан.

۷۹ - «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ
وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ،
وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

79-Аллоҳумма анта рабби ло илоҳа илло анта халақтанӣ ва ано ʔабдука ва ано ʔало ʔаҳдика ва ваъдика мастатаъту. Аъӯзу бика мин шарри мо санаъту абӯу лака биниъмати-ка ʔалайя ва абӯу бизанби фағфирли фаиннаху ло яғфируз-зунӯба илло анта.

79-Худоё, Ту Парвардигори манӣ, нест маъбуди барҳақ, магар Ту, ки маро офаридӣ ва ман бандаи туам ва ман ба паймони ваъдаам бо Ту ба қадре, ки тавонам, пойдорам. Аз шарри он чи анҷом додаам, ба Ту паноҳ мебарам, аз неъматат бар худам огоҳам ва ба гуноҳам эътироф мекунам, пас маро биёмурз, ки ҳар оина ба ҷуз Ту касе омурзандаи гуноҳон нест.

۸۰ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْبَحُكَ^(۱) وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ». (أربع مَرَّاتٍ)

80-Аллоҳумма иннӣ асбаҳту ушҳидука ва ҳамалата ʔаршика ва малонкатика ва чамия ҳалқика аннака анталлоҳу ло илоҳа илло анта, ваҳдака ло шарика лак, ва анна Муҳаммадан ʔабдука ва Расулук.¹

80-Худоё, ба ростӣ ки ман субҳ кардам, дар ҳоле ки Ту ва ҳомилони Аршат ва малоикаҳоят ва ҳамаи махлуқотатро гувоҳ мегирам ба ин ки ҳароина Ту Аллоҳ ҳастӣ, нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Ягонаӣ ва шарикӯ ҳамтое барои Ту нест ва ҳамоно Муҳаммад банда ва паёмбари Ту аст.

۸۱ - «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي^(۱) مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»

81-Аллоҳумма мо асбаҳа бӣ мин ниъатин ав биаҳадин мин халқика фаминка ваҳдака ло шарика лак фалакалҳамду ва лакашшукр.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар касе ки ин зикрро чаҳор бор хангоми субҳ ва шом бихонад. Худованд ӯро аз дӯзах наҷот медиҳад.

81' - Бор, Илоҳо, ҳар неъмате ки дар ҳар бом-
дод ба ман, ё ба яке аз махлуқотат расад, та-
наҳо аз Ту аст, ягонаӣ. Нест шарике барои Ту,
пас ситоишу шукр аз они Ту аст.

۸۲ - «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ

عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي

بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي

أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ

بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

82-Аллоҳумма ӯфинӣ фӣ баданӣ, Аллоҳум-
ма ӯфинӣ фӣ самъӣ, Аллоҳумма ӯфинӣ фӣ
басарӣ ло илоҳа илло анта. Аллоҳумма иннӣ аъу
зу бика миналкуфри валфакри ва аъузу бика
мин азобилқабри ло илоҳа илло анта (Се бор).

82-Худоё, маро дар баданам ва дар гӯшам
ва дар чашмам офият деҳ, нест маъбудӣ ба-
рҳақ, магар Ту. Худоё, аз куфр ва факр ба Ту
паноҳ мебарам, нест маъбудӣ барҳақ, магар Ту.

¹ Паёмбар (с) фармудааст: Ҳар касе, ки ин зикрро субҳ
бихонад, шукри он рӯзро ба ҷо овардааст ва касе, ки шом
онро бихонад, шукри он шабро адо намудааст.

۸۳ - «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» (سَبْعَ
مَرَّاتٍ)

83-Ҳасбӣяллоҳу ло илоҳа илло ҳува,
балайҳи таваккалту ва ҳува раббулъаршиль-
азим. (Ҳафт бор мехонед).

83-Бароям Худо кофист, нест маъбудӣ ба-
рҳақ, магар Ӯ, бар вай таваккал кардам ва Ӯ
Парвардигори Арши бузург аст.

۸۴ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ

وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ

وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي،

وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ

يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ

شِمَالِي، وَمِنْ قَوْعِي، وَأَعُوذُ بِعَظْمَتِكَ

أَنْ أَغْتَالَ مِنْ تَخْتِي»

84-Аллоҳумма иннӣ асалукалғафва вальофията фйд-дунё валохирати. Аллоҳумма иннӣ асалукалғафва вальофията фӣ динӣ ва дунёя ва ахлӣ ва молӣ. Аллоҳуммастур авротӣ ва омин равъотӣ, аллоҳуммаҳфазнӣ мин байниядайя ва мин халфӣ ва ған яминӣ ва ған шимолӣ ва мин фавқи ва аъзузу биъазаматика ан уғтола мин тахтӣ.

84-Худоё, ман аз Ту омӯрзиш ва офиятро дар дунёву охират меҳоҳам. Худоё, ман аз Ту омӯрзишу офиятро дар динну дунёям ва хонаводаву дороиям меҳоҳам. Бор Илоҳо, маро аз пеши рӯям ва аз пушти сарам ва аз самти рости чапам ва аз самти болоям ҳифз кун ва ба бузургии Ту паноҳ мебарам аз ин, ки ногаҳон аз самти поинам кушта шавам.

— ٨٥ — «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ
وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا،
أَوْ أَجْرَةَ إِلَى مُسْلِمٍ»

85-Аллоҳумма ӯлималғайби ва-ш-шаҳода-ти, фотирас-самовоти валарзи, рабба кулли шайн ва маликаҳу, ашҳаду алло илоҳа илло анта аъзузу бика мин шарри нафсӣ ва мин шарри-ш-шайтони ва ширкиҳи ва ан актарифа ало нафсӣ суъан ав ачураху ило муслим.

85-Худоё, эй донандаи ниҳону ошкоро ва эй офаринандаи осмонҳову замин ва эй Парвардигори молики ҳар чиз, шаҳодат медиҳам ба ин, ки нест маъбудӣ барҳақ, магар Ту. Паноҳ мебарам ба Ту аз шарри нафсам ва аз шарри шайтон ва ин, ки маро ба ширк биандозад ва аз ин, ки нисбат ба худ муртакиби бадӣ шавам ва ё бадири бар мусалмоне сабаб гардам.

— ٨٦ — «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ». ثلاث مرات

86-Бисмиллоҳиллази ло язурру маъасмиҳи шайун фйларзи ва ло фйссамой ва ҳувас-самйӯльғалим. (Се бор).¹

¹ Паёмбари Худо мефармояд: касе, ки се бор субҳ ва се бор шом онро бихонад, чизе ба ӯ зарар намерасонад.

86-Ба номи Худое, ки зарар намерасонад бо
номаш чизе дар замин ва на дар осмон ва ў шу-
навову доност.

87 - «رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ
دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا». ثلاث مراتب

87¹-Разийту биллохи раббан ва билисломи
динан ва би Муҳаммадин набийян. (Се бор).

87-Хушнудам ба Парвардигори Худо ва ди-
ёнати Ислом ва паёмбари Муҳаммад (с).

88 - «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي
إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ» .

88-Ё Ҳайю ё Қайюм бираҳматика астағй-
су аслих ли шаъни куллаҳу ва ло такилни ило
нафси гарфата њайнин.

88-Эй зиндаву тадбиркунандаи олам, ба раҳ-
матат аз Ту мадад меҳоҳам, ки ҳамаи корҳо-
ямро некӯ сози ва ин ки маро ба андозаи як чаши
ба ҳам задан, ба ҳоли худ вогузор накуни.

¹ Он хазрат (с) фармудааст: Худованд бар худ вочиб гарда,
ки рӯзи кнмат розӣ гардонад касеро. ки ин зикро се бор
хангоми субх ва се бор хангоми шом бихонад.

89 - «أَضْبَحْنَا وَأَضْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ⁽¹⁾، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذَا الْيَوْمِ⁽²⁾: فَتَحَهُ، وَتَضَرَّهُ وَتَوْرَهُ،
وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ» .

89-Асбахно ва асбахал мулку лиллохи раб-
биллоламин. Аллоҳумма инни асьялука хай-
ра ҳозалявми фатҳаҳу ва насраҳу ва нураҳу
ва баракатаҳу ва худоҳу ва аъӯзу бика мин
шарри мо фйҳи ва шарри мо баъдаҳу.¹

89-Ба бомдод ворид шудем ва коинот ва бом-
дод ворид шуданд, дар ҳоле ки коинот аз они
Худой Парвардигори оламиён ҳастанд. Худоё,
ман аз ту хайри ин рӯзро, ки пирузиву мадад ва
нуру баракат ва ҳидоят дар он бошад, аз Ту
меҳоҳам ва паноҳ мебарам ба Ту аз бадии он
чи дар он аст ва бадии он чи баъд аз он аст.

¹ Хангоми шом он хазрат (с) мегуфт: Амсайно ва амсал-
мулку лил-лохи раббиллоламин. Аллоҳумма инни асья-
лука хайра хозихил лайлати фатҳаҳо ва насраҳо ва нураҳо
ва баракатаҳо ва худоҳо ва аъӯзу бика мин шарри мо фйҳо
ва шарри мо баъдаҳо.

٩٠ - «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ»
(١) وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: أَسْبَغْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ.

وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ،
حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

90-Асбаҳно ғало фитратилисломи ва ғало калиматилихлоси ва ғало дини набийинно Муҳаммадин саллаллоҳу ғалайҳи ва саллам ва ғало миллати абийно Иброҳима ҳанӣфан-муслиман ва мо кона миналмушрикн.

90- Ба бомдод ворид шудем бо дини Ислом ва калимаи Ихлос ва дини паёмбарамон Муҳаммад (с) ва шарифати падарамон Иброҳим, ки моил ба дини ҳақ ва мусалмон буд ва аз мушрикн набуд.

٩١ - «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» (مِائَةَ مَرَّةً)

91-Субҳоналлоҳ ва бихамдихи (Сад бор).¹

¹ Ҳар касе хангоми ки ба субҳ ва шом ворид шавад, ин зикрро сад бор бигӯяд, рӯзи қиёмат касе бо чизе бехтар аз он чи вай омада, намеояд, магар касе, ки мисли он ва зиёдтар гуфта бошад.

٩٢ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (مَثْرَ مَرَّاتٍ) أَوْ (مَرَّةً وَاحِدَةً جِذَّ الْكَلْبِ).

92- Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду юҳйй ва юмит ва ҳува ғало кулли шайн қадӣр. (Даҳ бор ва ё як бор хангоми беҳолӣ).

92- Нест маъбуди бар ҳақ, магар Аллоҳ ягона, нест шарикӯ анбозе барои Ӯ. Аз онӣ Ӯст мулки ҳастӣ ва аз онӣ Ӯст ситоиш ва Ӯ ба ҳар чиз тавоност.

٩٣ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (مِائَةَ مَرَّةً إِذَا أَصْبَحَ)

93- Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду юҳйй ва юмит ва ҳува ғало кулли шайн қадӣр. (Сад

бор хангоми субх).

93- Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳи ягона, нест шарикун анбозе барои Ҷ. Аз они Ҷст мулки ҳастӣ ва аз они Ҷст ситоиш ва Ҷба ҳар чиз тавоност.

۹۴ - «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ : عَدَدَ خَلْقِهِ ، وَرِضَا نَفْسِهِ ، وَزِينَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِذَا أَضْبَحَ).

94-Субҳоналлоҳ ва биҳамдиҳи ададаҳалқиҳи ва ризо нафсиҳи ва зината ҷаршиҳи ва мидода калимотиҳи. (Се бор хангоми субх).

94-Пок аст Худо ва ҳамду ситоиш мекунам Ҷро ба андозаи махлуқоташ ва вазни ҷаршаш ва чавҳати суҳанонаш.

۹۵ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَرِزْقًا طَيِّبًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا» (إِذَا أَضْبَحَ)

95-Аллоҳумма иннӣ асъалука ғилман нофиъан ва ризқан таййибан ва ғамалан мутақаббалан. (Ҳангоми субх).

95-Худоё, ман аз Ту ғилми судманд ва ризқи ҳалол ва ғамали мақбул меҷоҳам.

۹۶ - «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» (مِائَةَ مَرَّةٍ فِي الْيَوْمِ)

96-Астағфируллоҳа ва атӯбу илайҳ. (Сад бор дар рӯз).

96-Аз Худо омурзиш металабам ва ба сӯи Ҷ тавба мекунам.

۹۷ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِذَا أُنْسِيَ).

97¹-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин шарри мо халақа. (Се бор хангоми шом).

97-Ба каломи комили Худо паноҳ мебарам аз шарри он чи офаридааст.

۹۸ - «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيَّ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» (عَشْرَ مَرَّاتٍ)

98-Аллоҳумма салли ва саллим ғало набиййино Муҳаммадин. (Даҳ бор).

¹ Паёмбар (с) фармудааст: Ҳар касе, ки ин зикрро се бор хангоми шом бихонад, дар он шаб ба вай таб осебе намерасонад.

98-Худоё, бар паёмбарамон Муҳаммад (с)
дурудӯ салом фирист.

28 - АЗКОРИ ҲАНГОМИ ХОБ

99-Дастҳояшро бо ҳам чамъ кунад ва баъд аз он ки дар он дам кунад, муъаввизот (سورة الإخلاص Сураи Ихлос ва سورة الفلق Фалак ва سورة الناس Нос)-ро дар он бихонад, сипас дастҳояшро то чое ки битавонад, бар баданаш бимолад. Ин амалро аз сару сӯрат ва пешрӯи ҷисмаш оғоз намояд. (Амали мазкурро се бор анҷом диҳад).

Бисмиллоҳир-Раҳмонир-Раҳим.

Қул ҳуваллоҳу аҳад, Аллоҳус-Самад, лам ялид ва лам юлад ва лам якуллаҳу куфуван аҳад.

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрабон.

Бигӯ, ӯ Худои яктост, Худое, ки бениёз аст. На зодааст ва назодашуда ва на ҳеҷ кас ҳамтои ӯст.

100- Аллоҳу ло илоҳа илло ҳувал-Ҳайюл-Қайюм ло таъхузӯху синатун ва ло навм лаҳу мо фис-самовоти ва мо фил-арзи, ман заллазӣ яшфаъу ғиндаҳу илло биизниҳи яъламу мо байна айдӣҳим ва мо халфаҳум ва ло юҳйтӯ-на бишайн мин ғилмиҳи илло бимошоа ва-сиъа Курсийюҳус-самовоти валарза ва ло яудуху ҳифзӯҳумо ва ҳувалғайюльазим.¹

100-Аллоҳ Худоест, ки нест Маъбудӣ бар ҳақ ба ҷуз Вай. Зиндаву тадбиркунандаи махлӯқот аст, ҳаргиз ӯро касолату хоб фаро нагирад, он чи дар осмонҳову замин аст аз онӣ ӯст. Кист, ки битавонад шафоъат намояд назди ӯ, магар ба иҷозаи ӯ. Он чиро ки махлӯқот дар пеши рӯ доранд ва он чиро пушти сар мегуздоранд, медонад ва эшон ҳеҷ намедонанд аз ғилми Худо, магар он чи ӯ бихоҳад. Курсии ӯ осмонҳо ва заминро фаро гирифта ва нигоҳдори осмонҳо ва замин бар Худованд сангинӣ намекунад ва ӯ бартар ва бузург аст.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар касе хангоме ки дар бистар чой мегирад онро бихонад, баъд аз он барояш аз тарафи Худо муҳофизе гузошта мешавад ва то субҳ шайтон ба ӯ наздик нахоҳад шуд.

۱۰۱ - ﴿ ءَاَمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ
 مِنْ رَبِّهِۗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهٖۗ
 وَكُتُبِهٖۗ وَرُسُلِهٖۗ لَا تَفَرِقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
 رُّسُلِهٖۗ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ
 رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ * لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ
 نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
 اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِیْنَا اَوْ
 اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا
 كَمَا حَمَلْتُمْ عَلٰی الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تُحِمْلِنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖۗ وَاَعْفُ عَنَّا
 وَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰنَا فَاَنْصُرْنَا
 عَلٰی الْقَوْمِ الْكَٰفِرِيْنَ ﴿۱۱﴾ .

(۱) من تراصا فی لیلۃ کتبت

101-Омана-р-расулу бимо унзила илайҳи
 мир-рабиҳи валмуъминӯна куллун омана бил-
 лоҳи ва малонкатиҳи ва кутубиҳи ва русулиҳи
 ло нуфаррику байна аҳадин миррусулиҳи ва

қолӯ самиъно ва атаъно гуфронака раббано ва
 илайкал-масӣр. Лоюкаллифуллоҳу нафсан
 илло вусъаҳо, лаҳо мо касабат ва ғалайҳо мак-
 тасабат, раббано ло туохизно ин насийно ав
 ахтаъно. Раббано ва ло таҳмил ғалайно ис-
 ран камо ҳамалтаҳу ғалаллазйна мин қабли-
 но. Раббано ва ло туҳаммилно мо ло тоқата
 лано бих, ваъфу ғанно вағфирлано, варҳам-
 но, анта мавлоно, фансурно ғалалқавмил ко-
 фирин.

101-Паёмбар (с) ба он чи ба сӯи ӯ аз тара-
 фи Парвардигораиш нозил шуда имон оварда ва
 муъминон низ ҳама ба Худо, малоика, кито-
 бҳо ва паёмбарони ӯ имон оварданд ва гуфтанд:
 миёни ҳеҷ яке аз паёмбарони Худо фарқ нагу-
 зорем ва гуфтанд:шунидем ва итоат кардем,
 Парвардигоро, омурзиши Туро меҳоҳем ва боз-
 гаши ба сӯи Ту аст. Худованд ҳеҷ касро ҷуз ба
 қадри тавонои ӯ мукаллаф намекунад. Некиҳо
 ҳар шахс ба нафъи худи ӯ ва бадихоияи низ ба
 зиёни худи ӯст. Парвардигоро, агар фаромӯш,
 ё хато кардем, моро ба он муоҳаза макун. Пар-
 вардигоро, таклифи тоқатфарсо, чунончи бар
 пешиниён ниҳодӣ, бар мо нагзор, Парвардигоро

ро, таклифи фавқи тоқати мо ба дӯши мо манех ва даргузар ва биёмурзӣ бибахшой моро, Ту Худованди мой, пас ёрӣ фармо моро бар гурӯҳи кофирон.

۱۰۲ - «يَا رَبِّكَ رَبِّي وَصَفْتُ جَنِّي،
وَيْلَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْنَهَا،
وَلِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ
عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ»

102¹-Бисмика раббӣ вазаъту чанбӣ ва бика арфаъуху фаин амсакта нафсӣ фарҳамхо ва ин арсалтахо фаҳфазхо бимо таҳфазу биҳи ибодакасолиҳӣн.

102-Ба номи Ту, эӣ Парвардигори ман, паҳлӯямро бар замин гузоштам ва ба номи Ту онро баланд иекунам. Агар чонамро гирифтӣ, пас ба он раҳм фармо ва агар онро нигаҳ доштӣ, пас ҳифзаш кун ба он чи бандагони солиҳатро ҳифз мекунӣ.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳар гоҳ яке аз шумо аз бистараш бархост, сипас ба сун он бозгашт, се бор бо гӯшае аз либосаш онро чорӯб занад ва номи Худоро бар забон оварад, зеро намедонад, ки чи чиз чояшро гирифтааст ва хангоме, ки ба паҳлӯ хобид, бигӯяд: Бисмика раббӣ вазаъту чанбӣ.....

۱۰۳ - «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي
وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا،
إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَأَحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاغْفِرْ
لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَاقِبَةَ»

103-Аллоҳумма иннака халақта нафсӣ ва анта таваффоҳо лака маматуҳо ва маҳёҳо ин аҳйтаҳо фаҳфазҳо ва ин аматтаҳо фағфирлаҳо. Аллоҳумма иннӣ асәлукал ӯфията.

103-Худоё, ҳар оина Ту чонамро офаридӣ ва Ту онро мемиронӣ, маргу зиндагияш аз онӣ Ту аст. Агар онро зинда кардӣ, пас ҳифзаш фармо ва агар онро мирондӣ, пас биёмурзаш. Худоё, ба ростӣ, ки ман аз Ту офиятро меҳоҳам.

۱۰۴ - «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ
تَبَعْتُ عِبَادَكَ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

104¹-Аллоҳумма қинӣ ӯзобака явма табъасу ӯбодака. (Се бор).

104-Худоё, рӯзе, ки бармеангезӣ бандагонатро аз ӯзобат маро ҳифз фармо.

¹ Паёмбар (с) хангоме, ки мехост бихобад, дасти росташро зерн рухсораш мегузошт ва меғуфт: Аллоҳумма қинӣ азобака...

۱۰۵- «بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أُمُوتُ وَأَحْيَا».

105¹-Бисмикаллохумма амуту ва аҳе.

105-Ба номи Ту, эй Худо мемирам ва зинда мешавам.

۱۰۶- «سُبْحَانَ اللَّهِ (ثَلَاثًا وَتَلَايِينَ) وَالْحَمْدُ

لِلَّهِ (ثَلَاثًا وَتَلَايِينَ) وَاللَّهُ أَكْبَرُ (أَرْبَعًا وَتَلَايِينَ)»

106-Субхоналлоҳ. (Сиву се бор).

Валҳамдуллилоҳ. (Сиву се бор).

Валлоху акбар. (Сиву чор бор).

۱۰۷- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ

وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ

شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ

التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ

مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ،

¹ Ҳар касе ин зикрро хангоми ҷой гирифтаи дар раҳти хоби худ бигӯяд, барояш аз як хидматгор бехтар аст.

وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ
الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ
الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا
الدَّيْنَ وَارْزُقْنَا مِنَ الْفَقْرِ»

107-Аллохумма, раббасамовотиссабъи ва раб-
балъаршилъазим. Раббано ва рабба кулли
шайи фалиқилҳабби ва -н-наво ва мунзилат-
тавроту вал-инҷили валфурқон. Аъзузу бика мин
шарри кулли шайи анта оҳизун биносиятиҳи.
Аллохумма антал аввалу фалайса қаблака шай-
ун ва анталохирӯ фалайса баъдака шайун ва ан-
таз-зохиру фалайса фавқака шайун ва антал-
ботину фалайса дунака шайун икзи њаннад-дай-
на ва ағнино миналфакри.

107-Худоё, эй Парвардигори ҳафт осмон ва
Парвардигори Арши бузург - Парвардигори мо
ва парвардигори ҳама чиз, шиқофондаи донаҳо
ва ҳастаҳо, нозилкунандаи Тавроту Инҷил ва
Қуръон, паноҳ мебарам ба Ту аз шарри ҳар чизе,
ки Ту гирандаи пешони он ҳастӣ. Худоё, Ту на-
хустинӣ, ки қабл аз Ту чизе нест ва Ту охири-
нӣ, ки баъд аз Ту чизе нест ва Ту ошқорӣ, ки ошқор-
тар аз Ту чизе нест ва Ту пинҳони, ки пинҳон-
тар аз Ту чизе нест, товони (қарз)-и маро би-

деҳ ва тавонгарамон фармо аз тангдастӣ.

۱۰۸ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا
وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ
لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤَيِّي»

108-Алҳамду лиллоҳиллазӣ атъамано ва сақоно ва кафоно ва овоно факам мимман ло кофия лаҳу ва ло муъвия.

108-Ситоиш аз они Худост, ки ба мо хӯроку об дод ва ниёзи моро баровард ва ба мо манзилу маъво дод ва чи зиёданд касоне ки надоранд бароварандаи ниёзи худ ва на маъводиҳандае барои худ доранд.

۱۰۹ - «اللَّهُمَّ حَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ
الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ حَلَى
نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

109-Аллоҳумма ғолималғайби ваш-шаҳодати фотира-самовоти валарзи рабба кулли шайн ва маликаҳу ашҳаду ан ло илоҳа илло анта, аъзузу бика-мин шарри нафси ва мин шарриш-шайтони ва ширкиҳи ва ан ақтариға ғало нафсӣ сӯан ав ачураҳу ило муслим.

109-Бор, Илоҳо, эй донандаи ниҳону дишкор офаринандаи осмонҳову замин ва эй Парвардигору молики ҳар чиз, шаҳодат медиҳам ба ин, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ту. Паноҳ мебарам ба Ту аз шарри нафсам ва аз шарри шайтон ва ин ки маро ба ширк бияндозад ва ин ки нисбат ба худам муртакиби бадие шавам ва ё он бадиро ба мусалмоне сабаб гардам.

۱۱۰ - «يَقْرَأُ ﴿الْعَر﴾ تَتْرِيْلَ السَّجْدَةِ
وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ»

110-Сӯраи Алиф, лом, мим танзилас-сачда-ти ва Таборакаллазӣ биядиҳилмулку-ро бихонад.

۱۱۱ - «اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ نَفْسِي

إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ

وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْبَجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ،

رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنجَا

مَنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي

أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»

111-Аллоҳумма асламту нафсӣ илайка ва фаввазту амри илайка ва ваччаҳту вачҳӣ илайка ва алчаҳту заҳри илайка рағбатан ва раҳбатан илайка ло малчаа ва ло манҷо минка илло илайка. Оманту бикитобикаллазӣ анзалта ва бинабиййикаллазӣ арсалта.¹

111-Худоё, чонамро ба Ту таслим кардам ва корамро ба Ту супурдам ва рӯямро ба сӯи Ту гардонидам ва ба Ту таъя кардам дар ҳоли умед ба савобат ва тарс аз азобат. Паноҳгоҳ ва наҷотгоҳе аз (азоби) Ту ҷуз ба сӯи Ту нест. Имон овардам ба китобе, ки нозил кардӣ ва Паёмбаре, ки фиристодӣ.

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Ҳангоме ки ҳостӣ ба раҳтиҳоб биравӣ. монанди вузӯи намоз вузӯ бигир. сипас ба паҳлӯи ростат биҳоб ва бигӯ: Аллоҳумма асламту нафсӣ илайка....

29 - ДУОИ ҲАНГОМИ БА ПАҲЛӢ

ҒАШТАН ДАР ШАБ

۱۱۲ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ،

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ»

112-Ло илоҳа иллалоҳул воҳидулкаҳҳору раббас-самовоти валарзи ва мо байнаҳумо аль-азизулғаффуру.

112-Нест маъбуди барҳақ, магар Худои ягонаи голиб, Парвардигори осмонҳо ва замин ва он чи миёни онҳост, ки голибу омурзгор аст.

30 - ДУОИ ТАРС АЗ ХОБ ВА ОН КИ

ГИРИФТОРИ ВАҲШАТУ

ТАРС ШУДА БОШАД

۱۱۳ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ

غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ

هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ»

113-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин ғазабиҳи ва ӯқобиҳи ва шарри ибодиҳи ва

мин ҳамазотиш-шаётини ва айяхзурӯни.

113-Паноҳ мебарам ба калимоти комили Худо аз хашмаш ва азобаш ва шарри бандагонаш ва аз васвасаҳои шайтон ва аз ин ки онҳо (шаётин) назди ман оянд.

31 - КОРҲОЕ, КИ БИНАНДАИ ХОБ ВА Ё ХОБҲОИ ШҶҶРИДА ШОИСТА АСТ
АНҶОМ ДИҶАД

- 114-⁽¹⁾ «يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ» (ثَلَاثًا)
⁽²⁾ «يَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى» (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)
⁽³⁾ «لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا»
⁽⁴⁾ «يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ»

114-1) Ба самти чапаш се бор туф кунад.

2) Се бор аз шайтон ва шарри он чи ки дидааст ба Худо паноҳ бибарад.

3) Барои касе хобашро нагӯяд.

4) Аз пахлӯе, ки бар он хобида буд, ба пахлӯи дигар бигардад.

115-5) Агар бинхоҳад бархезад ва намоз биконад.

32 - ДУОИ ҚУНҶТ
ДАР НАМОЗИ ВИТР

116 - «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ،
وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّيْنِي فِيمَنْ

تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَوَقِنِي
شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعْرِزُ
مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

116-Аллоҳуммаҳдинӣ фӣман ҳадаита ва офинӣ фӣман офайта ва тавалланӣ фӣман таваллайта вабориклӣ фӣмо аътайта ва қинӣ шарра мо қазайта, фаиннака тақзӣ ва ло юқзо ӯалайка иннаҳу ло яззиллу ман волайта ва ло яъиззу ман ӯодайта, таборакта раббано ва таъолайта.

116-Худоё, ҳидоятам деҳ аз ҷумлаи касоне, ки ҳидоятшон додӣ ва офиятам деҳ аз ҷум-

¹ Ба хонандаи мӯхтарам маълум бод, ки ин Дуои Қунути аҳли мазхаби Ҷанбалия аст. на аҳли мазхаби Ҷанафия.

лаи касоне, ки ёвари онон будӣ ва дар он чи ба ман ато фармудӣ, бароям баракат деҳ ва аз шарри он чи ҳукм кардӣ, ҳифзам фармо. Ҳароина Ту ҳукм мекунӣ ва бар Ту ҳукм намешавад. Ба ростӣ, ки хор нахоҳад шуд касе, ки Ту ёвари он бошӣ ва иззат намегирад касе, ки Ту душмани он бошӣ, бисёр бобаракат ва баланд-мартабай, эй Парвардигори мо.

۱۱۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمَعَاذِكَ مِنْ عِقَابِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

117-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу биризока мин сахатика ва бимуъофотика мин ӯқубатика ва аъӯзу бика минка ло уҳсӣ саноан ӯалайка анта камо аснайта ӯало нафсика.

117-Худоё, ман паноҳ мебарам ба ризои Ту аз ӯазобат ва паноҳ мебарам ба Ту аз хашмат ва мадҳи Ту ро наметавонам шумор кунам, он чуноне ки худат хештанро мадҳ гуфтаӣ.

۱۱۸ - «اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَنُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْمَى وَنَتَخَفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغِيثُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَتُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»

118-Аллоҳумма ийёка наъбуду ва лака ну-салли ва насҷуду, ва илайка насъо ва наҳфи-ду, нарҷӯ раҳматака ва нахшо ӯазобака, инна ӯазобака билкофирӣна мулҳиқ. Аллоҳумма инно настаъиннука ва настағфирука ва нуснӣ ӯалайкалхайра ва ло накфурука ва нуъмину бика ва нахзаъу лака ва нахлаъу майякфурук.

118-Худоё, фақат Ту ро мепарастем ва ба-рои Ту намоз меҳонем ва саҷда мекунем ва дар ӯамал ба сӯи Ту мешитобем. Ба раҳматат умедворем ва аз ӯазобат метарсем, ҳароина ӯазобат ба кофирон хоҳад расид. Бор, Илоҳо, ба ростӣ, ки мо аз Ту мадад металабем ва аз Ту омурзици меҳоҳем ва Ту ро мадҳи некӯ меку-

нем ва ба Ту куфр намеварзем ва ба Ту фуру-
танӣ мекунем ва тарк мекунем касеро ки ба
Ту куфр меварад.

33 - ЗИКРИ БАЪД АЗ САЛОМИ НАМОЗИ ВИТР

۱۱۹ - «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ» ثلاث
مراتٍ والثالثة يجهرُ بها ويمدُّ بها صوتُهُ يَقُولُ
«رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

119-Субҳоналмаликилкуддуси.

Поку муназзаҳ аст Худованди дар ниҳояти
поки.

Се бор ва бори саввум баланд гуфта садо-
яшро мекашад ва мегӯяд:

Раббулмалоикати вар-руҳи.

Парвардигори малоика ва Ҷабраил.

۱۲۰ - «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ،
ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِبِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ
حُكْمُكَ، حَدَلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ،
أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا
مِن خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ
الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ
قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي،
وَذَهَابَ هَمِّي»

120-Аллоҳумма иннӣ ғабдука ибну ғабди-
ка ибну аматика, носияти биядика мозин фийя
ҳукмука ғадлун фийя қазоука асғалука бикул-
лисмин ҳува лака, саммайта биҳи нафсака ав
анзалтаҳу фӣ китобика авғаламтаҳу аҳадан
мин халқика ав истағсарта биҳи фӣ ғилмилғ-
айби ғиндака ан таҷғалал Қурона рабӣға
қалбӣ ва нӯра садри ва чалоа ҳузни ва заҳоба
ҳамми.

120-Худоё, ба ростӣ ки ман бандаи Туам, писари бандаи Ту, писари канизи Ту, пешониам (зимомам) ба дасти Туст. Ҷорист бар ман ҳукмат ва ҳукмат бар ман ғадолат аст. Аз Ту хоҳонам бо тавассул ба ҳар исме, ки аз они Ту аст ва Ту худро ба он номидай ва ё нозил кардай он исро дар китобат ва ё омӯхтаи онро ба яке аз бандагонат ва ё баргузидай онро дар ғилми ғайб назди Худат, ки бигардонӣ Қуръонро баҳори қалбам ва нури синаам ва сайқалдиҳандаи андӯхам ва дурқунандаи ғамам.

۱۲۱ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّهْمِ
وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ
وَالجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» .

121-Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика миналҳамми валҳазани валъачзи валкасали валбухли валчубни ва залаъиддаини ва ғалабатир-риҷоли.

121-Худоё, ҳар оина ман паноҳ мебарам ба Ту аз ғаму андӯҳ ва аз нотавонӣ ва танбалӣ ва бахилӣ ва тарс ва аз ғарониҳои бори қарз ва ғалабаи мардон.

۱۲۲ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ
الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» .

122-Ло илоҳа иллаллоҳул-ғазимул-ҳалим ло илоҳа иллаллоҳу раббулғаршил-ғазим, ло илоҳа иллаллоҳу раббус-самовоти ва раббуларзи ва раббул-ғаршилкарим.

122-Нест маъбудӣ барҳақ, магар Худои Бузург ва бурдбор, нест маъбудӣ барҳақ, магар Аллоҳ, ки Парвардигори Арши бузург аст. Нест маъбудӣ бар ҳақ, магар Аллоҳ, ки Парвардигори осмонҳо ва Парвардигори замин ва Парвардигори Арши гиромист.

۱۲۳ - «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا
تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» .

123- Аллоҳумма раҳматака арҷӯ фало та -
килнӣ ило нафсӣ тарфата ғайнин ва аслиҳ лӣ
шаънӣ куллаҳу, ло илоҳа илло анта.

123-Худоё, танҳо ба раҳмати Ту умедво-
рам, пас маро ба андозаи чашим ба ҳам задан ба
ҳоли худам вогузор нақун ва некӯ соз ҳамаи
умурамро. Нест маъбуди барҳақ, магар Ту.

124 - «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»

124-Ло илоҳа илло анта субҳонака иннӣ
кунту миназзолимӣн.

124-Нест маъбуди барҳақ, магар Ту, Ту
поки ба ростӣ, ки ман аз ситамкорон будам.

125 - «اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

125-Аллоҳу Аллоҳу раббӣ ло ушрику биҳи
шайан.

125-Аллоҳ, Аллоҳ Парвардигори ман аст ва
ҳеҷ чизро шарикӯ анбози Ӯ қарор намедиҳам.

36 - ДУЪОИ ҲАНГОМИ РӮ БА РӮ
ШУДАН БО ДУШМАН
ВА СОҲИБСУЛТА

126 - «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ
وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»

126-Аллоҳумма инно начъалука фӣ нухӯри-
хим ва наъӯзу бика мин шурӯрихим.

126-Худоё, мо Туро дар баробарашон (душ-
манон) қарор медиҳем, ки шаррашонро аз мо
дур кунӣ ва паноҳ мебарем ба Ту аз шаррашон.

127 - «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِدِي، وَأَنْتَ
نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وَبِكَ أَصُولُ،
وَبِكَ أَقَاتِلُ»

127-Аллоҳумма анта ғазудӣ ва анта насирӣ,
бика аҷӯлу ва бика асӯлу ва бика уқотилу.

127-Худоё, Ту қуввату мададгори манӣ, бо
кӯмаки Ту тохтутоз мекунам ва ба ёрии Ту
ҳамла мекунам ва бо мадади Ту меҷангам.

۱۲۸ - «حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»

128-Ҳасбуналлоҳу ва ниъмал вақйл.

128-Кофист барои мо Худо, ки беҳтарин-коргузор аст.

37-ДУОИ ОН КИ АЗ ЗУЛМИ ФАРМОНРАВО БИТАРСАД

۱۲۹ - «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ،
وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ
فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَخْرَاجِي مِنْ خَلَاتِكَ؛ أَنْ
يَقْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْعَنِي، هَرَّ
جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

129-Аллоҳумма раббас-самовотис-сабъи ва раббулғаршил-ғазим, кун ли чоран мин фулон ибни фулон ва аҳзобиҳи мин халоиқика айяф-рута ғалайя аҳадун минҳум ав ятғо ғазза чбрука ва чалла саноука ва ло илоҳа илло анта.

129-Худоё, эй Парвардигори ҳафт осмон ва Парвардигори Арши бузург дар баробари фу-

лонӣ ва тарафдоронаш аз махлуқотат ёри ман бош, аз ин ки яке аз онҳо ба ман ситам, ё гарданкашӣ кунад. Нерӯманд аст ёрии Ту ва бузург аст мадҳи Ту ва нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Ту.

۱۳۰ - «اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ
جَمِيعًا، اللهُ أَعَزُّ مِنَّا أَخَافُ وَأُحْذِرُ، أَعُوذُ
بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكِ
السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الْأَرْضِ
إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ
وَأَتَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ،
اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَهَرَّ جَارُكَ، وَبَارَكَ اسْمُكَ،
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ» ثلاث مرّات

130-Аллоҳу акбар, Аллоҳу аъаззу мин халқиҳи чамиъан, Аллоҳу аъаззу миммо ахофу ва аҳзару, аъзу биллоҳил-лази ло илоҳа илло Ҳува, алмумсикис-самовотис-сабъи ан яқаъна ғалал арзи илло биизниҳӣ, мин шарри ғабди-ка фулонин, ва чунудиҳи ва атбоъиҳи ва

ашёъихи, минал чинни вал инси. Аллохумма кун лй чоран мин шаррихим, чалла саноука ва Ъазза чорука ва таборакасмука ва ло илоҳа ғайрука. (Се бор).

130-Худо бузургтар ва қавитар аз ҳама махлуқоташ аст, Худо нерӯмандтар аз он чизест, ки аз он метарсам ва парҳез мекунам. Паноҳ мебарам ба Худое, ки нест маъбуди барҳақ, магар Ў, ниғаҳдорандаи ҳафт осмон аз афтодани он бар замин аст, магар ба дастури Ў, аз шарри бандаат фулон ва сарбазону пайравон ва ёрони инс ва чиннии вай.

Худоё, мададгорам бош, аз шарри онҳо; бузург аст мадҳи Ту ва нерӯманд аст мадади Ту ва бобаракат аст номи Ту ва нест маъбуди барҳақ ба чуз Ту.

38 - ДУО БАР ДУШМАН

۱۳۱ - «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَخْرَابِ، اللَّهُمَّ اهْزِمْنَهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»

131-Аллоҳумма мунзилалкитоби, сариъалхисоби ихзимил аҳзоба, Аллоҳуммахзимҳум

ва залзилҳум.

131-Худоё, эй фурудоварандаи китобҳои осмонӣ ва сарёҳисобкунанда, шикаст деҳ лашкарҳоро, Худоё, шикасташон деҳ ва биларзон онҳоро.

39 - ОН ЧИ ҲАНГОМИ ТАРС АЗ ГУРҶҲЕ ШОЙСТА АСТ БИХОНАД

۱۳۲ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»

132-Аллоҳуммакфиниҳим бимо шиъта.

132-Худоё, дар баробари эшон маро кифоят кун бо он чи мехоҳӣ.

40 - ДУОИ ОН КАСЕ, КИ ДАР ИМОН ДУЧОРИ ШАККУ ТАРДИД ШУДА БОШАД.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Аъзу биллоҳи мина-ш-шайтони-р-рачим

133-Ба Худо паноҳ бибарад.

Он чиро дар он шак кардааст, пайгири накунад

۱۳۴ - «أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ»

134-Бигӯяд: Оманту биллоҳи ва русулиҳи.
“Имон овардам ба Худо ва паёмбаронаш”.

۱۳۵ - يَقْرَأُ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿هُوَ
الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۱).

135-Ин оятро бихонад: Хувал аввалу вало-
хиру ваззохиру валботину ва хува бикулли
шайн ғалим.

Ўст нахустини ҳама ва охирини ҳама ва
Ўст ошкор ва Ўст пинҳон ва Ў ба ҳар чиз до-
ност.

41 - ДУОИ ХАНГОМИ НОТАВОН
МОНДАН АЗ ПАРДОҲТАНИ ҚАРЗ

۱۳۶ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ
حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

136-Аллоҳуммакфини бихалолика ған ҳаро-
мика ва агнини бифазлика ғамман сивока.

136-Худоё, бениёзам кун бо ҳалолат аз

ҳаромат ва бениёз фармо маро ба эҳсонат аз
ғайри Худат.

۱۳۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ
وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ
وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ»

137-Аллоҳумма инни аъӯзу бика миналҳам-
ми валҳазани валъачзи валкасали валбухли
валчубни ва залаъид-даини ва ғалабатир-ри-
чоли.

137-Худоё, ҳар оина ман паноҳ мебарам ба
Ту аз ғаму андӯҳ ва аз нотавонӣ ва танбалӣ ва
бахилӣ ва тарс ва аз гарони бори қарз ва ғала-
баи мардон.

42-ДУОИ ВАҚТИ ДУЧОР ШУДАНИ БА
ВАСВАСА ДАР НАМОЗ ВА ҚИРОАТ

۱۳۸ - «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَأَتَّقِلْ عَلَيَّ يَسَارِكَ (ثَلَاثًا)»

138-Аъӯзу биллоҳи минашайтони-р-раҷим.
Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтони рондашуда.
Ва се бор ба самти чапи худ туф кун.

43 - ДУОИ КАСЕ, КИ КОРЕРО
МУШКИЛ ШУМОРАД

۱۳۹ - «اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»

139-Аллоҳумма ло сахла илло мо чаъалгаҳу
сахло ва анта таҷъалулҳазана изо шиъта сах-
ло.

139-Худоё, осонӣ нест, магар он чи Ту онро
осон гардонӣ ва агар Ту бихоҳӣ мушкилиро осон
мегардонӣ.

44 - ОН ЧИ КИ ШАХСИ ГУНАҲКОР
ШОЙСТААСТ БИГУЯД
ВА АНҶОМ ДИҲАД

140-Ҳар бандае, ки муртакиби гуноҳ шавад
ва баъд аз он ки ба хубӣ вузӯ кунад, ду ракаъат
намоз бихонад, сипас аз Худо омурзиш бихо-
ҳад, Худованд ӯро меомурзад.

45 - ДУОЕ, КИ ШАЙТОН ВА ВАСВА-
САҲОЯШРО ДУР МЕКУНАД

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

141-Паноҳ бурдан ба Худо аз шайтон.

142-Аз он. «الْأَذَانُ» - ۱۴۲

143-Аврод ва қироати Қуръон.¹

46 - ДУОИ ҲАНГОМИ РУХ ДОДАНИ
ХОДИСАИ НОХУШОЯНД ВА Ё
ШИКАСТЕ ДАР КОР

۱۴۴ - «قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ»

144-Қадаруллоҳи ва мо шоа фаъал.

144-Тақдири Худованд аст ва он чи ки Ху-
дованд бихоҳад, анҷом медиҳад.²

¹ Паёмбар (с) мефармояд: Хонаҳоятонро қабристон
накунед. ба ростӣ. ки шайтон аз хонае, ки дар он сураи
Бақара хонда мешавад, гурезон аст.

² Паёмбар (с) мефармуданд: Мӯъмини нерӯманд дар
назди Худо аз мӯъмини заъиф бехтару махбубтар аст ва
дар ҳар кадоми онҳо хайру некӣ вучуд дорад. Барои он
чи ки ба нафъи туст, талош кун ва аз Худо кӯмак бихоҳ
ва ҳар гоҳ чизи нохушоянд ба ту расад. нағӯ, агар чунину
чунон мекардам? Аммо бигӯ: Тақдири Худованд будааст
ва он чи Худованд бихоҳад. анҷом медиҳад. зеро
калимаи “агар” дарвозаи кори шайтонро боз мекунад.

47 - ЧИ ГУНА ТАБРИК ГУФТАН БА
КАСЕ, КИ ФАРЗАНДЕ БАРОЯШ РЪЗӢ
ШУДА БОШАД ВА ЧАВОБИ ОН

١٤٥ - «بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ،
وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ
بِرَّهُ»

«بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ
خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وَأَجْرَلَ ثَوَابَكَ»

145-Боракаллоху лака фйлмавхӯби лака ва шакарталвохиба ва балаға ашуддаҳу ва рузиқта бирраҳу.

Боракаллоху лака ва борака ғалайка ва чазокаллоху хайран ва разақакаллоху мислаҳу ва ачзала савобака.

145-Худованд бароят дар он чи ба Ту додашуда баракат диҳад ва бахшиандаро шукргузор ва навзод ба қамоли қудрат расад ва рӯзият шавад накӯии ӯ.

Ва шахси табрикшуда дар ҷавоб мегӯяд: Худо бароят баракат диҳад ва бар Ту бара-

кат ниҳад ва Худованд ба Ту подоши нек диҳад ва Худо монанди онро рӯзият кунад ва савобатро зиёд кунад.

48 - ОН ЧИ БО ОН ФАРЗАНДОНРО
ҲИФЗ КАРДА МЕШАВАНД

«أَعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامِئَةٍ»

146-Расули Худо (с) Ҳасан ва Хусайнро ҳифз мекард: Уъизукумо бикалимотиллоҳитоммати мин кулли шайтонин ва ҳомматин ва мин кулли айнин ломматин.

“Паноҳ медиҳам шумо ду нафарро (Ҳасан ва Хусайн) ба калимоти комили Худо аз ҳар шайтоне ва ҷонвари захрдоре ва аз ҳар чашми захмкунанда.

49 - ДУО БАРОИ МАРИЗ ҲАНГОМИ
ХАБАР ГИРИФТАНАШ

١٤٧ - «لَا يَأْسَ ظَهْوَرٌ إِنْ شَاءَ اللهُ»

147-Ло баъса тахурун, иншоаллоху.

147-Боке надорад, поккунандаи гуноҳон аст,
иншоаллоҳ.

۱۴۸ - «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ» (сбс مرات)

148-Асълаллоҳал ғазйма раббал ғаршил
ғазйми аяяшфика. (Ҳафт бор).

148-Аз Худои бузургвор, Парвардигори
Арши бузург меҳоҳам, ки шифоят диҳад.

50 - ФАЗИЛАТУ САВОБИ ХАБАР ГИРИФТАНИ ШАХСИ БЕМОР

149-Расули Худо (с) мефармоянд: *Ҳар гоҳ
мусалмоне барои хабар гирифтани бародари
мусалмони худ равона шавад, ҳамчунон дар
миёни меваҳои чидашудаи биҳишт ба сар ме-
барад, то ин ки биншинад ва чун биншинад,
раҳмати Илоҳӣ ӯро дарбар гирад, ки агар дар
вақти бомдод бошад, ҳафтод ҳазор малоика
то шабонгоҳ барои ӯ талаби мағфират меку-
нанд ва агар шабонгоҳ бошад, низ ҳафтод
ҳазор малоика то субҳ барои ӯ омурзиш меҳо-
ҳанд.*

51 - ДУОИ БЕМОРЕ, КИ АЗ ЗИНДА- ГИИ ХУД МАЪЮС ШУДА БОШАД

۱۵۰ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي
وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى» .

150-Аллоҳуммағфирли вархамни ва алҳ-
икни бир-рафйқил-аъло.

150-Худоё, маро биёмурз ва ба ман раҳмат
фармо ва маро ба рафиқи аъло (фариштагон
ва бандагони солеҳ) пайваст нам.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكْرَاتٍ

151-Паёмбар (с) хангоми вафот карданаш
ду дасти худро дар об андохта, сипас онро ба
рухсораҳояшон мекашид ва меғуфт: *Ло илоҳа
иллаллоҳу инна лилмавти ласакаротин.*

*Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ба
ростӣ ки марг душворӣ дорад.*

۱۵۲ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ
 الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

152-Ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбару, ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳу, ло илоҳа иллаллоҳу лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ло илоҳа иллаллоҳу ва ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

152-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва Худо бузургтар аст. Нест маъбуди ҳақиқӣ, ба ҷуз Аллоҳи ягона. Нест маъбуди ҳақиқӣ, ба ҷуз Аллоҳи ягона, нест шароки анбозе барои Ӯ. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, барои Ӯст ҳастӣ ва барои Ӯст ситоиш. Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ ва нест тавоноӣ (барои дӯрӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ бар тоати Худо), магар бо кӯмаки Худо.

52 - ТАЛҚИНИ ШАХСЕ, КИ ДАР
 ДАМИ МАРГ АСТ

153-Паёмбар мефармояд: Ҳар касе, ки сухани охираш ло илоҳа иллаллоҳу бошад, дохили биҳишт мешавад.

53 - ДУОИ ШАХСЕ, КИ БАР Ӯ
 МУСИБАТЕ РАСИДА БОШАД

۱۵۴ - «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ
 أَجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا
 مِنْهَا» .

154-Инно лиллоҳи ва инно илайҳи рочиъун Аллоҳуммаъҷурнӣ фӣ мусибатӣ ва ахлиф лӣ хайран минҳо.

154-Ҳар оина мо аз они Худоем ва ба ростӣ, ки мо ба сӯи Ӯ бозмегардем. Худоё, маро дар мусибатам савобу подош деҳ ва барои ман беҳтар аз онро иваз деҳ.

۱۵۵ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ
دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُقْهُ فِي عَقِبِهِ فِي
الْغَائِبِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،
وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّزْ لَهُ فِيهِ»

155-Аллоҳуммағфир лифулонин (биисмиҳи)
варфаъ дараҷатаҳу фйлмаҳдийна вахлуфху фй
акибиҳи фйлғобирина вағфир лано ва лаҳу ё
раббалъоламина вафсаҳ лаҳу фй қабриҳи ва
наввир лаҳу фйҳи.

155-Худоё, биёмурз фулониро (номашро ба
забон биёрад) ва баланд фармо дараҷаашро аз
ҷумлаи роҳёфтагон ва сарпарастӣ кун фарзан-
донашро дар миёни бозмондагон ва биёмурз
моро ва ўро, эй Парвардигори ӯламиён ва ва-
сеъ гардон барояш қабрашро ва рӯшан фармо
қабрро барои вай.

۱۵۶ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ،
وَعَافِهِ، وَاغْفُ عَنَّهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ
مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ،
وَتَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقِيَتُ الثُّوبَ
الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا
مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا
خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»

156-Аллоҳуммағфир лаҳу вархамху ва
ӯфиҳи ваъфу ӯанху ва акрим нузулаҳу ва вас-
сиъ мудхалаҳу вағсилху билмои вассалҷи вал-
баради ва наққиҳи миналхатоё камо наққай-
тас-савбал абыза минад-данаси ва абдилху до-
ран хайран мин дориҳи ва аҳлан хайран мин
аҳлиҳи ва завчан хайран мин завчиҳи ва ад-

хилхулчанната ва аъизху мин ғазобил қабри
ва ғазобин нори.

156-Худоё, ўро биёмурз ва дараҷаи ўро ба-
ланд фармо ва аз ғазоб дураш дор ва аз ў дар-
гузар ва ҷойгоҳашро некӯ соз ва қабрашро ва-
сеъ фармо Ўро бо об ва ях ва жола бишўй ва
пок кун ўро аз гуноҳҳо. Ҳамчуноне, ки пок кардӣ
либоси сафедро аз чирк ва ғато фармо хонае
беҳтар аз хонааш ва хонаводае беҳтар аз хо-
наводааш ва ҳамсаре беҳтар аз ҳамсараш ва
ўро ба биҳишт дохил кун аз ғазоби қабр ва
дӯзах паноҳаш деҳ.

۱۵۷ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَمَيِّتِنَا،
وَشَاهِدِنَا، وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا،
وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا
فَأَخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا
فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا
أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ» .

157-Аллоҳуммағфир лиҳаййино ва маййи-

тино ва шоҳидино ва ғоибино ва сағирино ва
кабирино ва закарино ва унсоно. Аллоҳумма
ман аҳйятаҳу минно фааҳййихи ғалалислом ва
ман таваффайтаҳу минно фатаваффаҳу ғала-
лимон. Аллоҳумма ло таҳримно аҷраҳу ва ло
тузиллано баъдаҳу.

157-Худоё, биёмурз зинда, мурда, ҳозир,
гоиб, хурд, бузург, мард ва зани моро. Худоё,
ҳар яке аз моро зинда нигоҳ доштӣ, пас ўро бар
Ислом зинда нигаҳ дор ва ҳар касе аз моро ми-
рондӣ, пас ўро бар имон бимирон. Худоё, моро
аз савобаи маҳрум магардон ва моро баъд аз ў
гумроҳ макун.

۱۵۸ - «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بَنَ فُلَانٍ فِي
ذِمَّتِكَ، وَحَبْلٍ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ
الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ
وَالْحَقِّ. فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَفُورُ الرَّحِيمُ» .

158-Аллоҳумма инна фулонабна фулонин
фӣ зимматика ва ҳабли чиворика фақиҳи мин

фитнатилқабри ва ғазобиннори ва анта аҳдул-
вафои валҳаққи фағфир лаху варҳамху инна-
ка анталғафӯру-р-рахӣм.

158-Худоё, ҳар оина фулонӣ дар аҳду амони
Ту аст, пас ўро аз фитнаи қабр ва ғазоби дӯзах
ҳифз фармо ва Ту аҳли вафо ва ростӣ ҳастӣ,
пас биёмурз ўро ва ба ў раҳм фармо ҳар оина
Ту омурзандаи меҳрабонӣ.

۱۵۹ - «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ
اِحْتَاَجَ اِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَن
عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي حَسَنَاتِهِ،
وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»

159-Аллоҳумма ғабдука вабну аматика
иҳточа ило раҳматика ва анта ғанийюн ған
ғазобиҳи ин кона муҳсинан фазид фӣ ҳасано-
тиҳи ва ин кона мусӣан фатаҷоваз ғанху.

159-Худоё, ин бандаи Ту ва фарзанди канизии
Ту, ниёзманди баҳишиши Ту аст ва Ту бениёзӣ
аз азоби ў, агар аз некӯкорон буд, пас бияфзой
ба некиҳои вай ва агар аз гунаҳгорон буд, аз ў
даргузар.

56 - ДУОИ ҲАНГОМИ НАМОЗ ХОНДАН БАР КҮДАК

۱۶۰ - «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

160-Аллоҳумма аниъзху мин азобилқабри.
160-Худоё, ўро аз азоби қабр паноҳ деҳ.

❁ «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا
لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيحًا مُجَابًا. اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ
مَوَازِينَهُمَا وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَالْحِقْهُ
بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ
إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ،
وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا
مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا،
وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ»

Ва хуб аст, агар бигӯяд: Аллоҳуммаҷалху
фаратан ва зухран ливолидаиҳи ва шафиған
мучобан. Аллоҳумма сакқил биҳи мавозина-

хумо ва аъзим биҳи ачрахумо ва алхикху би-солиҳилмуъминин вачъалху фй кафолати Иброҳима ва қйҳи бираҳматика ғазобалчаҳими ва абдилху доран хайран мин дорихи ва аҳлан хайран мин аҳлиҳи. Аллохуммағфир лиаслофино ва афротино ва ман сабақано билимони.

Худоё, ўро пасандозу захира ва шафоъаткунандае, ки шафоъаташ қабул шавад барои падару модараш гардон. Худоё, сангин фармо бо ў миқдори ҳасаноти падару модарашро ва зиёд гардон бо ў савобашонро ва ўро ба муъминони некӯ пайваст намо ва ўро дар кафолати Иброҳим қарор деҳ ва ба раҳмати хеш ўро аз азоби дӯзах ҳифз фармо ва ато фармо ўро хонае беҳтар аз хонааш ва хонаводае беҳтар аз хонаводааш. Худоё, гузаштагон ва аз пеш рафтагони моро ва касонеро, ки дар имон бар мо сабқат кардаанд, биёмурз.

۱۶۱ - «اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا»

161-Аллохуммачъалху лано фаратан ва салафан ва ачран.

161-Худоё, ўро барои мо пасандоза ва захираву савобе бигардон.

57-ДУОИ ТАСАЛЛИЯТ ГУФТАН

۱۶۲ - «إِنَّ لَكَ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى . . .
فَلْتَضَيِّرْ وَلْتَحْسِبْ»

162-Инна лиллоҳи мо ахаза ва лаҳу мо аъто ва куллу шайн ғиндаҳу биачалин мусаммо....фалтасбир валтахтасиб.

162-Аз они Худост он чи гирифт ва барои Ўст он чи дод ва ҳар чиз назди Худо дорои вақти муъайян аст....Пас шикобо бош ва ачрашро дар назди Худо ҳисоб намо.

«أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ
لِمَعِيكَ»

Ва хуб аст, агар бигӯяд: Аъзамаллоху ачрака ва аҳсана ғазоака ва ғафара лимаййитика.

Худо савобатро зиёд кунад ва бурдбориятро некӯ созад ва ғафтишудаатро биёмурзад.

58 - ДУОИ ҲАНГОМИ НИҲОДАНИ
МАЙИТ БАР ҚАБР

۱۶۳ - بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ

163-Бисмиллоҳ ва ғало суннати Расулиллоҳ.

163-Ба номи Худо ва бо суннати Расули Аллоҳ (ӯро дар қабр мениҳам).

59 - ДУОИ БАЪД АЗ ХОКСУПОРИИ
МАЙИТ

۱۶۴ - اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللّٰهُمَّ ثَبِّتْهُ

164-Аллоҳуммағфир лаҳу Аллоҳумма саббитҳу.

164-Худоё, ӯро биёмурзу устувор гардон.

60 - ДУЪОИ ЗИЁРАТИ ҚАБРИСТОН

۱۶۵ - «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللّٰهُ
بِكُمْ لَأَحِقُّونَ [وَيَرْحَمُ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ
مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللّٰهَ لَنَا وَلَكُمْ
الْعَاقِبَةَ»

165-Ассалому ғалайкум аҳлад-диёри минал-
муъминйна вал муслимин ва инно иншоаллоху
бикум лоҳикӯна ва ярҳамуллохул мустакди-
мйна валмустаъхирина, асғалуллоҳ, лано ва
лакумул ғофията.

165-Салом бар шумо бод, эй муъминону му-
салмонони аҳли ин диёр ва Худо хоҳад мо ҳам
ба шумо мепайвандем ва Худо гузаштагону
ояндагони моро биёмурзад, аз Худованд барои
мо ва шумо ғофият металабам.

61 - ДУОИ ҲАНГОМИ
ВАЗИДАНИ БОД

۱۶۶ - «اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»

166-Аллоҳумма инни асғалука хайраҳо ва
аъӯзу бика мин шарриҳо.

166-Бор, Иилоҳо, ман аз Ту хайри онро (бод-
ро) меҳоҳам ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри
он.

۱۶۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا،
 وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ
 وَأَعْوَدُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا،
 وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»

167-Аллоҳумма иннӣ асъялука хайраҳо ва хайра мо фиҳо ва хайра мо урсилат биҳи ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри мо фҳо ва шарри мо урсилат биҳи.

167-Бор, Илоҳо, ман аз Ту хайри онро меҳамаҷам ва хайри он чи дар он аст ва хайри он чизе, ки барои он фиристода шудааст. Ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри он чи дар он аст ва шарри он чи ки барои он фиристода шудааст.

62 - ДУОИ ҲАНГОҶИ ШУНИДАНИ РАӢДУ БАҶҚ

۱۶۸ - «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ
 بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»

168-Субҳоналлази юсаббихур-раъду биҳамдихи валмалоикату мин хифатиҳи.

168-Пок аст касе, ки ба покӣ ёд мекунад раъд Ӯро бо ҳамду ситоиши Ӯ ва фаршиг агон низ аз тарси Ӯ (Ӯро ба покӣ ёд мекуна).

63 - АЗ ҶУМЛАИ ДУОҶОИ ТАЛАБИ БОРОН

۱۶۹ - «اللَّهُمَّ أَنْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيئًا،
 نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ» .

169-Аллоҳуммаскино гайсан муғисан, мариан, мариъан, нофиъан, гайразоррин ӯчилан гайра очилин.

169-Худоё, фуру фирист барои мо борони наҷотдиҳанда (аз хушсолӣ), гуворо, пурбаракаату муфид ва бидуни зарар, зуд ва на дер.

۱۷۰ - «اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا
 اللَّهُمَّ أَغْنِنَا» .

170-Аллоҳумма агисно, Аллоҳумма агисно, Аллоҳумма агисно.

170-Худоё, ба мо борон бидеҳ, Худоё, ба мо борон бидеҳ, Худоё, ба мо борон бидеҳ.

۱۷۱ - «اللَّهُمَّ اسقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ،
وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخِيسِي بِلَدِّكَ الْمَيِّتَ» .

171-Аллоҳуммаски ғибодака ва баҳоимака
ваншур раҳматака ва аҳйи баладакалмайти.

171-Худоё, боронро ба бандагонат ва чаҳор-
поёнат бирасон ва хони раҳматро бигус-
тар ва зинда гардон сарзамини муроаро.

64 - ДУОИ ҲАНГОМИ БОРИДАНИ БОРОН

۱۷۲ - «اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»

172-Аллоҳумма саййибан нофиъан.

172-Худоё, борони муфид. (ба мо ғато фар-
мо).

65 - ЗИКРИ БАЪД АЗ ПОЁНИ БОРОН

۱۷۳ - «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»

173-Мутирно бифазлиллоҳи ва раҳматиҳи.

173-Ба эҳсону бахшиши Худо бар мо борон
борид.

66-АЗ ЧУМЛАИ ДУОҲОИ СОФ ШУДАНИ ҲАВО

۱۷۴ - «اللَّهُمَّ حَوَّالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا . اللَّهُمَّ
عَلَى الْآكَامِ وَالظَّرَابِ، وَيَطْوِنِ الْأُودِيَةِ،
وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ» .

174-Аллоҳумма ҳаволайно ва ло ғалайно
Аллоҳумма ғалалокоми ваззироби вабутӯнил
авдияти ва манобити-ш-шачари.

174-Илоҳо, (боронро) ба ҷойҳои дур ва бар
мо бибор ва на бар мо. Худоё, бар теппаҳо, ба-
ландиҳо даруни дарраҳо ва ҷангалҳо (ҷоҳҳои
рӯидани дарахт) бибор.

67-ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ МОҲИ НАВ

۱۷۵ - «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أِهْلَهُ عَلَيْنَا
بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ،
والتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبَّنَا
وَرَبُّكَ اللَّهُ»

175-Аллоху акбар, Аллохумма ахиллаху
ъалайно биламни валимони вас-саломати ва-
лислом ват-тавфики лимо тухиббу, Раббанно
ва тарзо, Раббуно ва раббукаллоху.

175-Худо бузурғтар аст, Илоҳо, баровар
моҳи навро бар мо, бо амният ва имон ва сало-
матӣ ва Ислом ва муваффақият дар он чи
дӯстдорӣ эй парвардигори мо ва хушнуд ме-
шавӣ, Парвардигори мо ва Парвардигори Ту (эй
моҳ) Худо аст.

68-ДУОИ РҶЗАДОР ҲАНГОМИ ИФТОР

۱۷۶ - «ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ،
وَبَيَّتَ الأَجْرُ إِذْ شَاءَ اللهُ»

176-Заҳабаз замоъу вабталлатил ӯруқу ва
сабатал ачру иншоаллоху.

176-Ташнагӣ рафъ шуд ва рағҳо тар шуд ва
таҳаққуқ ёфт савоб, иншоаллоҳ.

۱۷۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»

177-Аллохумма иннӣ асълука бираҳмати-
кал латӣ васиъат кулла шаййн ан тағфира лӣ.

177-Худоё, ба раҳматат, ки фаро гирифта-
аст ҳама чизро, аз Ту меҳоҳам, ки маро биё-
мурзӣ.

69-ДУОИ ҚАБЛ АЗ ХҶРДАНИ ХҶРОК

178-Ҳар гоҳ яке аз шумо бихоҳад хӯрок бих-
ӯрад, бигуяд: بِسْمِ اللّٰهِ Бисмиллоҳи, яъне ба
номи Худо

Ва агар дар аввали хурдан фаромӯш кард,

бигуяд: بِسْمِ اللّٰهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ

Бисмиллоҳи фи авваллиҳи ва охириҳи, яъне
ба номи Худо дар аввали он ва охири он.

179-Касеро, ки Худованд ба ӯ гизое диҳад,
бигуяд:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ

Аллохумма борик лано фиҳи ва атьимно
хайран минҳу.

“Худоё, барои мо дар он баракат деҳ ва гизое беҳтар аз онро ба мо бидеҳ. Ва ҳар касеро, ки Худованд ба ӯ шир рӯзӣ фармояд, бигуяд:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ

Аллоҳумма борик лано фйхи вазидно минху.

Худоё, барои мо дар он (шир) баракат деҳ ва барои мо аз он зиёд фармо”.

70 - ДУОИ БАЪД АЗ ХҶҮРДАНИ ХҶҮРОК

۱۸۰ - الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا،
وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ

180-Алҳамду лиллоҳил-лазӣ атъаманӣ ҳозо ва разаканиҳӣ мин ғайри ҳавлин миннӣ вало қувватин.

180-Ситоиш аз онӣ Худоест, ки ин хӯрокро ба ман дод ва рӯзиям кард онро бидуни тавоноӣ ва қудрате аз ман.

۱۸۱ - الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا
مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا
مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا .

181-Алҳамду лиллоҳи ҳамдан касиро, таййибан, муборакан, ғайра макфийин ва ло муваддаъин ва ло мустағнан ғанху раббанно.

181-Ситоиш аз онӣ Худоест, ситоиши зиёд, некӯ ва пурбаракат. Ӯ бениёз аст ва дархости аз Ӯ ҳамеша идома дорад ва ҳама ба Ӯ ниёзманданд. Парвардигоро, ситоишамонро қабул фармо.

71 - ДУОИ МЕҲМОН БАРОИ СОҲИБИ ХҶҮРОК

۱۸۲ - اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ،
وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ .

182-Аллоҳумма борик лаҳум фимо разактаҳум вағфирлаҳум варҳамҳум.

182-Худоё, барои эшон дар он чи рӯзияшон кардӣ, баракат деҳ ва биёмурзу бибахш ишонро.

72 - ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ БА МО
ОБ ДОДА БОШАД ВА Ё БИХОҲАД
ОБ ДИҲАД

۱۸۳ - «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَاسْقِ
مَنْ سَقَانِي

183-Аллоҳумма аъғим ман аъғаманӣ, ва-
ски ман сақонӣ.

183-Худоё, хӯрок деҳ касеро, ки ба ман хӯрок
дод ва об деҳ касеро, ки ба ман об дод.

73 - ДУО БАРОИ АҲЛИ ХОНАЕ, КИ
ИФТОР КАРДА БОШАД

۱۸۴ - «أَفْطِرَ جِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ
طَعَامَكُمُ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ
الْمَلَائِكَةُ»

184-Афтара ғиндакумус-соимӯна ва акала
таъомзаку-мул аброру ва саллат ғалайкумул
малоикату.

184-Ифтор кард наздатон рӯзадорон ва
хӯрд хӯрокатонро некӯкорон ва дуо намояд ба-
роятон малоикаҳо

74 - ДУОИ РҶЗАДОРЕ, КИ БА СУФРАИ
ХҶРОК ҲОЗИР ШАВАД ВА НАХУРАД

185-Ҳар гоҳ яке аз шумо даъват шавад,
иҷобат кунад ва агар рӯзадор бошад, дуо ку-
над ва агар рӯзадор набошад, нас хӯрокро бих-
ӯрад.

75 - ОН ЧИ РҶЗАДОР ҲАНГОМЕ, КИ
КАСЕ БА Ӯ ДАШНОМ ДИҲАД,
ШОИСТААСТ БИГӮЯД:

۱۸۶ - «إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ»

186-Иннӣ соимун, иннӣ соимун.

186-Ман рӯзадорам, ман рӯзадорам.

76 - ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ
САМАРАИ НАВРАС

۱۸۷ - «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ
لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا،
وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدَّنَا»

187-Аллоҳумма борик лано фӣ самарино ва

борик лано фй мадинатино ва борик лано фй соъино ва борик лано фй муддино.

187- *Худоё, бароямон дар меваи мо баракат деҳ ва дар шаҳри мо бароямон баракат деҳ ва дар соъ¹ ва дар мудди мо бароямон баракат деҳ.*

77 - ДУОИ БАЪД АЗ АТСА ЗАДАН

188-Ҳар гоҳ яке аз шумо атса занад, бигу-

яд: **الْحَمْدُ لَكَ يَا** Алҳамду лиллоҳ, яъне сито-иш аз он *Худост.*

Ва бародараш ё дӯсташ (ҳар шунавандаи мусалмоне) ба ӯ бигуяд: **يَرْحَمُكَ اللهُ** Ярҳаму-каллоҳ, яъне *Худо туро бибашояд.* Ва ҳар гоҳ ба ӯ гуфта шавад: Ярҳамукаллоҳ бигуяд:

يَهْدِيكُمْ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالِكُمْ Яхдикумуллоҳ ва юслиҳ болакум, яъне *Худо шуморо ба роҳи рост ҳидоят кунад ва некӯ созад ҳолатонро.*

¹ Соъ: паймонаест баробари чаҳор мудд ва ҳар мудд баробар аст бо микдори ду дасти марди миёна вақте ки ҳар ду кафи худро пур кунад.

78 - ОН ЧИ ДАР ҶАВОБИ

“АЛҲАМДУЛИЛЛОҲ”

ГУФТАНИ ШАҲСИ КОФИР

БАЪД АЗ АТСААШ

— ۱۸۹ — **يَهْدِيكُمْ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالِكُمْ**

189-Яхдикумуллоҳу ва юслиҳ болакум.

189-*Худованд шуморо ба роҳи рост ҳидоят намояд ва некӯ созад ҳолатонро.*

79-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ ИЗДИВОҶ КАРДААСТ

— ۱۹۰ — **بَارَكَ اللهُ لَكَ ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ ؛
وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ**

190-Боракаллоҳулака ва борака ғалайка ва ҷамаъа байнакумо фй хайрин.

190-*Худованд барои ту баракат диҳад ва баракат диҳад ба ту ва шуморо ба некӯй гирд оварад.*

80-ДУОИ КАСЕ КИ ИЗДИВОҶ КАРДА
БОШАД БАРОИ ХУДАШ
ВА ДУОИ ХАРИДИ ЧАҲОРПОИ
САВОРИ, Ё БОРИ

191-Ҷар гоҳ яке аз шумо бо зане издивоҷ кунад ва ё хидматгореро харидорӣ намояд, бигуяд:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا
جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ
مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ»

Аллоҳумма иннӣ асъялука хайраҳо ва хайра мо чабалтаҳо ғалайҳи ва аъӯзу бика мин шарриҳо ва шарри мо чабалтаҳо ғалайҳи.

Худоё, ман аз Ту меҳоҳам хайраширо ва хайри он чи ўро бар он сиришт додӣ ва паноҳ мебарам ба Ту аз шараш ва шарри он чи ўро бар он сиришт додӣ.

Ва згар шугуреро бихарад, сари кӯхонаш-ро бигирад ва дуъои мазкурро бихонад.

81-ДУОИ ҚАБЛ АЗ НАЗДИКӢ
КАРДАН БО ЗАН

۱۹۲ - «بِسْمِ اللَّهِ . اللَّهُمَّ جَبَبْنَا الشَّيْطَانَ ،
وَجَبَبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا» .

192-Бисмиллоҳи, Аллоҳумма чаннибнош-шайтона ва чанибби-ш-шайтона мо разақта-но.

192-Ба номи Худо, Худоё, моро аз шайтон дур дор ва шайтонро аз он чизе ки насиби мо мекунӣ, дур дор.

82-ДУОИ ҲАНГОМИ ХАШМ

۱۹۳ - «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

193-Аъӯзу биллоҳи минаш-шайтонир-ра-чим.

193-Паноҳ мебарам ба Худо аз шайтони рондашуда.

83-ДУОИ ҲАНГОМИ ДИДАНИ КАСЕ,
КИ БА БАЛО ВА МУСИБАТ
АФТОДА БОШАД

۱۹۴ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي مِمَّا
ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ
تَفْضِيلًا»

194-Алхамду лиллоҳил-лазӣ њофонӣ мим-
мабталока биҳи ва фазалланӣ њало касирин
миман халақа тафзило.

194-Ситоиш аз они Худоист, он ки маро офи-
ят дод аз он чи туро ба он дучор намудааст ва
бартарӣ дод маро бар бисёре аз касоне, ки офа-
рид, чи бартарӣ додане.

84-ОН ЧИ ДАР ЯК МАҶЛИС
ГУФТА МЕШАВАД

195-Абдуллоҳ писари Умар (р) мегӯяд: Ра-
сули Худо (с) қабл аз ин ки аз як маҷлисе бар-
хезад, ҳисоб мешуд, ки сад бор дуъои зерин-
ро мегуфт:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
الْغَفُورُ»

Раббигфирли ва туб њалайя иннака антат-
таввобур-рахим.

Парвардигоро, маро биёмурз ва ба мо тав-
фиқи тавба ато фармо ва тавбаи маро бина-
зир, ҳар оина Ту бисёр тавбапазиру бисёр меҳ-
рубонӣ.

85-КАФФОРАИ ЯК МАҶЛИС

۱۹۶ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ، أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

196-Субҳонакаллоҳума, ва биҳамдика аш-
ҳаду алло илоҳа илло анта астағ фирука ва
атубу илайка.

196-Ба покӣ ёд мекунам Туро, эй Худо ва
ситоиш мекунам Туро, шаҳодат медиҳам, ки
нест маъбуде ба ҳақ, магар Ту, омурзиш ме-
талабам аз Ту ва ба сӯи Ту тавба мекунам.

86-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ БИГУҶАД

۱۹۷ - «وَلَاكَ»

Ғафараллоҳу лака. “Худо туро биёмурзад”.
197-Ва лака “Ва туро низ биёмурзад”.

87-ДУЪО БАРОИ КАСЕ КИ НИСБАТ
БА ТУ НЕКӢ КАРДААСТ

« جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا » - 198

198-Чазокаллоху хайран.

198-Худо ба ту подоши некӯ диҳад.

88-ЗИКРЕ, КИ ХУДО ИНСОНРО БО ОН
АЗ ДАЧЧОЛ ҲИФЗ МЕКУНАД

199-“Ҳар касе даҳ ояте аз аввали сӯраи Қаҳ-
фро ҳифз кунад, аз Даччол маҳфӯз мемонад”.
“Ҳамчунин паноҳ бурдан ба Худо аз фитнаи
Даччол баъд аз ташахҳуди ахир дар ҳар намоз”.

Ба ривояти Имом Муслим.

89-ДУЪО БАРОИ КАСЕ КИ БИГӢЯД:

Иннӣ ухиббӯка фйллохи, яъне ман барои
Худо туро дӯст дорам.

« أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ » - 200

200-Аҳаббакал-лазӣ аҳаббатанӣ лаху.

200-Дӯст бидорад туро он ки дӯст доштӣ
маро барои Ӯ.

90-ДУЪО БАРОИ КАСЕ КИ,
ДОРОИЯШРО БА ТУ
ПЕШНИҲОД КУНАД

« بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ » - 201

201-Боракаллоху лака фй аҳлика ва моли-
ка.

201-Худованд барои ту дар хонаводаат ва
дороият баракаат диҳад.

91-ДУЪО ҲАНГОМИ ПАРДОХТИ
ҚАРЗ БАРОИ КАСЕ, КИ
ҚАРЗ ДОДААСТ

« بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ » - 202

إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ

202-Боракаллоху лака фй аҳлика ва моли-
ка, иннамо чазоус-салафи алҳамду вал- адои.

202-Худованд барои ту дар хонаводаат ва
дороият баракаат диҳад, ҳар оина подоши қарз
додан, сипосгузори ва пардохти он аст.

۲۰۳ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ
بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا
أَعْلَمُ» .

203-Аллоҳумма инни аъӯзу бика ан ушри-
ка бика ва ано аъламу ва астағфирука лимо
ло аъламу.

203-Худоё, ба ростӣ, ки ман паноҳ мебарам
ба Ту, дар ҳоле ки бидонам ва омурзиши мета-
лабам аз он чи надонам.

93-ДУО БАР КАСЕ КИ, БИГӢЯД:

Боракаллоху фйка, яъне баракат диҳад
Худо бар ту.

۲۰۴ - «وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ»

204-Ва фйка боракаллох.

204-Ва бар ту низ баракат диҳад Худо.

۲۰۵ - «اللَّهُمَّ لَا ظَيْرَ إِلَّا ظَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ
إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

205-Аллоҳумма ло тайра илло тайрука ва
ло хайра илло хайрука ва ло илоҳа ғайрука.

205-Худоё, паррандае нест, магар паррандаи
Ту ва хайре нест, магар хайре, ки аз назди ту
ояд ва нест маъбуди барҳақ, ба ҷуз Ту.

95-ДУОИ ҲАНГОМИ САВОР ШУДАН
БАР ҲАЙВОН ВА Ё МОНАНДИ ОН
(ВАСОИЛИ НАҚЛИЁТ)

۲۰۶ - بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لَكَ

﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ﴾ وَإِنَّا إِلَيْكَ رَتِينَا لَمُقْتَلِبُونَ ﴿

«الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ،
 اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ
 لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

206-Бисмилохи, алҳамду лиллоҳ (субҳонал-лазӣ сахҳара лано ҳозо ва мо кунно лаҳу мукринин ва инно ило раббино ламунқалибун, Алҳамду лиллоҳ, Алҳамду лиллоҳ, Алҳамду лиллоҳ, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, субҳонакаллоҳума иннӣ заламту нафси фағфир ли фаиннаҳу ло яғфируззуннуба илло анта.

206-Ба номи Худо, ситоиш аз они Худост. Пок аст, он ки барои мо ин маркабро мусаххар сохт ва (агар Худо инро бароямон мусаххар намекард, тавонони тасхири онро надоштем ва ҳар оина мо ба сӯи Парвардигори хеш боз мегардем.) Ситоиш аз они Худост, ситоиш аз они Худост. Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Ту покӣ, эй Худо ҳар оина ман зулм кардам ба худ, пас маро биёмурз. Ба ростӣ, ки ҷуз Ту касе гуноҳонро намеомурзад.

۲۰۷ - اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى،
 وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا
 هَذَا وَاظْوِرْ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي
 السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ
 الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ»

207-Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар. Субҳонал-лазӣ сахҳара лано ҳозо ва мо кунно лаҳу мукринин ва инно ило раббино ламунқалибӯна. Аллоҳумма инно насъалука фӣ сафарино ҳозо албирра ваттақво ва миналғамали мо тарзо. Аллоҳумма ҳаввин ғалайно сафарано ҳозо ватви ғанно буъдаху, Аллоҳумма антас-соҳибу фис-сафари валхалифату филилҳли, Аллоҳумма иннӣ аъӯзу бика мин ваъсоис-сафари ва каобатил манзари ва сӯил му-

нқалаби филмоли валаҳли.

207-Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст, Худо бузургтар аст. Пок аст он ки бароямон ин маркӯбро мусаххар сохт ва мо тавоноии тасхири онро надоишем ва ҳароина мо ба сӯи Парвардигори хеш бозмегардем. Бор, Илоҳо, ҳар оина мо дар ин сафарамон хоҳонем некӯӣ ва парҳезгориро ва аз кирдор он чи мо яи хушнудии Ту аст. Худоё, бар мо ин сафарамонро осон гардону дурияширо бар мо кӯтоҳ соз. Худоё, Ту ҳамроҳ дар сафар ва сарпараст дар хонаводаӣ. Худоё, ман ба Ту паноҳ мебарам аз сахтии сафар ва аз манзари гамангез ва аз бозгашти бад ба сӯи дорой ва хонавода.

Ҳангоми бозгашт дуои мазкурро бихонад:

أَيُّونَ، تَائِسُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

Ойибуна, тоибӯна, обидӯна лираббинно ҳомидӯн, яъне, мо рӯҷӯъкунон, тавбакунон, ибодаткунону ситоишкунон барои Парвардигорамон бозмегардем.

97-ДУОИ ҲАНГОМИ ДАРОМАДАН БА ДЕҲ, Ё ШАҲР

٢٠٨ - «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا
أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَلْنَ،
وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنَ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا،
وَشَرِّ مَا فِيهَا»

208-Аллоҳумма раббас-самовотис-сабъи ва мо азлална ва раббуларзйинас-сабъи ва мо ақлална ва раббуш-шаётина ва мо азлална ва раббур-риёҳи ва мо зарайна асьалука хайра ҳозихилқаряти ва хайра мо фйҳо ва аъзуз бика мин шарриҳо ва шарри аҳлиҳо ва шарри мо фйҳо.

208-Илоҳо, эй Парвардигори осмонҳои ҳафтгона ва он чи осмонҳо бар он соя афкандааст

ва эй Парвардигори заминҳои ҳафтгона ва он чи заминҳо ҳомили онанд ва эй Парвардигори бодҳо ва он чи бодҳо онро пароканда кардаанд, аз Ту меҳоҳам хайри ин ободӣ ва хайри сокинони он ва хайри он чи дар ин ободист ва паноҳ мебарам ба Ту аз шарри ин ободӣ ва шарри сокинони он ва шарри он чи дар ин ободист.

98-ДУОИ ВАҚТИ ДАРОМАДАН БА БОЗОР

۲۰۹ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُخْبِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

209-Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду юҳий ва юмит ва ҳува ҳайюн ло ямут, биядиҳил хайру ва ҳува ғало кулли шайн қадир.

209-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ва шарикӯ анбозе барои ӯ нест. Аз они ӯст ҳастӣ ва аз они ӯст ситоиш. Зинда мекунад ва мемиронад ва ӯ зинда аст ва намеми-

рад, ба дастӣ ӯст некӯӣ ва ӯ бар ҳар чиз тавоно аст.

99-ДУОИ ҲАНГОМИ ЛАҶЖИДАНИ МАРКАБИ САВОРӢ

۲۱۰ - «بِسْمِ اللَّهِ»

210-Бисмиллоҳи, яъне ба номи Худо.

100-ДУОИ МУСОФИР БАРОИ МУҚИМ

۲۱۱ - «أَسْتَوِدِعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ
وَدَائِعُهُ» .

211-Аставдиъукумуллоҳал-лазӣ ло тазӣъ вадонӯҳу.

211-Шуморо месупорам ба Худое, ки зоеъ намешавад супурдае назди Вай.

101-ДУОИ МУҚИМ БАРОИ МУСОФИР

۲۱۲ - «أَسْتَوِدِعُ اللَّهُ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ،
وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

212-Аставдиъуллоҳа динака ва амонатака
ва хавотима ғамалика.

212-Ба Худо месупорам динат ва ва амона-
тат ва оқибати коратро:

۲۱۳ - «رَبِّكَ اللهُ التَّقْوَى، وَخَفَرَ
ذَنْبِكَ، وَيَسِّرْ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

213-Заввадакаллохут-тақво ва ғафара зан-
бака ва яссара лака хайра ҳайсу мо кунта.

213-Худо Туро ба тақво мучаҳҳаз кунад ва
гуноҳонатро биёмурзад ва осон фармояд ба-
роят некӯиро ҳар ҷо, ки ҳастӣ.

102-ТАКБИР ВА ТАСБИҲ ГУФТАН ДАР АСНОИ САФАР

214-Ҷобир (р) мегӯяд: Ҳангоми боло раф-
тан (дар баландиҳо) такбир **اللهُ أَكْبَرُ**, (Ал-
лоҳу акбару) ва ҳангоми пойин омадан тас-
беҳ **سُبْحَانَ اللهِ** (Субҳоналлоҳи) мегуфтем.

103-ДУОИ МУСОФИР ҲАНГОМИ САФАР

۲۱۵ - «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللهِ، وَحُسْنِ
بَلَائِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلِ
عَلَيْنَا عَائِذَا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ» .

215-Самаъа сомиъун бихамдиллоҳи ва ҳус-
ни балоиҳи ғалайно. Раббано соҳибно ва аф-
зил ғалайно ғойизан биллоҳи минан нори.

215-Бошад, ки шаҳодат диҳад шоҳиде сито-
ишамон Худоро бар хубии неъматаш бар мо,
эй Парвардигори мо, ҳамроҳи мо бош ва эҳсон
кун бар мо (ва ман ин дуъоро мехонам) дар
ҷоле, ки паноҳ мебарам ба Худо аз дӯзах.

104-ЗИКРИ ҲАНГОМИ МАНЗИЛ КАРДАН ДАР ҶОЕ АСНОИ САФАР ВА ҒАЙРА

۲۱۶ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ
شَرِّ مَا خَلَقَ» .

216-Аъӯзу бикалимотиллоҳит-томмоти мин
шарри мо халақ.

216-Паноҳ мебарам ба каломи комили Худо аз шарри он чи офаридааст.

105-ЗИКРИ ҲАНГОМИ БОЗГАШТ АЗ САФАР

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ،
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
أَيُّونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ،
صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ
الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

217-Ба ҳар баландӣ баъди се бор такбир бигӯяд: Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува ғало кулли шайн қадир, ойибуна, тоибӯна, ғобидӯна лираббино ҳомидӯн. Садақаллоҳу ваъдаҳу ванасара ғабдаҳу ва ҳазамал аҳзоба ваҳдах.

217-Нест маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст ва шарикӯ ҳамтое надорад. Аз они Ўст ҳастӣ ва аз они Ўст ситоиши ва Ў ба ҳар чиз қодирӯ тавоност. Мо рӯҷӯёкунон, тавбакунон,

ғибодаткунону ситоишқунон барои Парвардигорамон бозмегардем. Худо ба ваъдааш вафо қард ва бандаашро нусратдода ва Ў худ аҳзобро дарҳам шикаст.

106-ОН ЧИ ҲАНГОМИ РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУШОЯНД ВА Ё НОПИСАНД ШОИСТААСТ, БИХОНАД:

218-Паёмбари Худо (с) вақте ки чизе хушоянд ба вай мерасид, мегуфт:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ»

Алҳамду лиллоҳил-лазӣ биниъматихи ғатиммус-солиҳот, яъне ситоиш аз они Худоест, ки бо неъматаш неқӯиҳо комил мешавад.

Ва ҳангоме, ки чизи нописанде мерасид,

мефармуд: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»

Алҳамду лиллоҳи ғалокулли ҳол, яъне ситоиш аз они Худост, дар ҳар ҳол.

107-ФАЗИЛАТИ ДУРУД ФИРИСТО- ДАН БАР ПАЁМБАР (С)

219-Паёмбар (с) мефармоянд: *Касе як салавот бар ман фиристад, Худованд дар бароба-*

раш даҳ салавот бар ӯ мефиристад.

220-Ва низ фармуд: *Зиёрати қабрамро одат қарор мадиҳед ва бар ман салавот фиристед, зеро, ки салавоти шумо аз ҳар ҷо ки ҳастед, ба ман мерасад.*

221-Ва фармуданд: *Бахил касест, ки дар наздаш ёд карда шавам ва бар ман салавот нафиристад.*

222-Ва инчунин ин ҳазрат (с) фармуданд: *Худованд малоикаҳо дорад, ки ҳамеша дар замин мегарданд ва салони умматамро ба ман мерасонанд.*

223-Ва низ мефармоянд: *Ҳар касе, ки ба ман салом кунад Худованд рӯҳамро бар ман мегардонад, то ҷавоби саломаши бидиҳам.*

108-ОШКОР НАМУДАНИ САЛОМ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

224-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ба биҳишт намедароед, то ин ки имон биёваред, ки имони шумо комил намешавад, магар ин ки якдигарро дӯст бидоред. Оё мехоҳед шуморо ба чизе роҳнамоӣ кунам, ки ҳар гоҳ анҷом диҳед, ҳамдигарро дӯст*

медоред Саломро байни якдигар фош кунед, (салом кардан дар миёни мусалмонон шоеъ ва зиёд шавад ва ҳама ба якдигар салом кунанд).

225-Ҳамчунин он ҳазрат (с) мефармоянд: *Касе ки се хислатро дар худ ҷамъ кунад, имони худро комил кардааст: ба худ инсоф дорад, ба ҳама мардум салом кардан ва сарфу хароҷот кардан (ба муҳтоҷон) ҳангоми тангдастӣ.*

226-Абдуллоҳ писари Умар (р) ривоят мекунад, ки марде аз Паёмбар (с) пурсид: *Беҳтарин кирдор дар ислом чист? Он ҳазрат (с) фармуданд: Ин ки хӯрок бидиҳӣ ва салом кунӣ ба он ки мешиносӣ ва он ки намешиносӣ.*

109-АГАР ШАХСИ КОФИР САЛОМ КУНАД, ЧИ ГУНА БА Ӯ БОЯД ҶАВОБ ДОД

227-Ҳар гоҳ аҳли китоб (Яҳуд ва Насоро) ба шумо салом диҳад, бигӯед: Ваъалайкум.

110-ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ БОНГИ ХУРӮС ВА Ё САДОИ ҲАР

228-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ҳангоме ки бонги хурӯсро шунидед, аз Худо хайру эҳсонашро бихонед, зеро хурӯс малоикаро мебинад ва*

ҳангоме, ки садои харро шунидед, аз шайтон ба Худо паноҳ бибаред, чунки хар шайтонро мебинад.

111-ДУОИ ҲАНГОМИ ШУНИДАНИ ҶАКИДАНИ САҒ ДАР ШАБ

229-Ҳамчунин он ҳазрат (с) мефармоянд: *Ҳар гоҳ садои сағ ва харро дар шаб шунидед, аз онҳо ба Худо паноҳ бибаред, зеро сағ ва хар чизҳоеро мебинанд, ки шумо онро намебинед.*

112-ДУО БАРОИ КАСЕ, КИ ДАШНОМАШ ДОДАӢ

230-Расули Худо (с) мефармоянд:

۲۳۰ - **اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَّيْتُهُ فَاجْعَلْ
ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**

Аллоҳумма фаайюмо мӯминин сабабтуху фаҷъал золика лаху қурбатан илайка явмал қиёмати, яъне Худоё, ҳар мӯминине, ки дашномаш додаам, барояи он дашномро дар назди худай рӯзи қиёмат қурбате бигардон.

113-ОН ЧИ МУСАЛМОН ҲАНГОМЕ,
КИ ШАХСИ МУСАЛМОНЕРО МАДҲ
МЕКУНАД, ШОИСТААСТ БИГӢЯД:

**أَخْسِبُ مَلَانَا وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلَا أَرْكُمِي عَلَى
اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ - كَذًا وَكَذَا**

231-Паёмбар (с) мефармоянд: *Ҳар гоҳ лозим бошад, ки яке аз шумо рафиқаширо мадҳ намояд, дар сурате, ки аз ӯ иттилоъ дошта бигӯяд: Аҳсибу фулонан валлоҳу ҳасибиху ва ло узаккӣ ғалаллоҳи аҳадан аҳсибуху ин кона яъламу зока- казо ва казо, яъне ба назарам фулонӣ чунину чунон аст ва Худованд муҳосиба кунандаи ӯст ва касеро бар Худо тазкия намекунам (аз оқибат ва даруни ӯ хабардор нестам).*

114-ОН ЧИ МУСАЛМОН ҲАНГОМЕ,
КИ МАДҲ МЕШАВАД, ШОИСТА АСТ
БИГӮЯД:

۲۳۲ - «اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ،
وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا
مِمَّا يَظُنُّونَ]» .

232-Аллоҳумма ло туюхзинӣ бимо якӯлуна
вағфир лӣ мо ло яъламун вачъалнӣ хайран
миммо язуннун.

232-Худоё, маро ба он чи ки мегӯянд, муоха-
за макун ва маро биёмурз аз он чи намедонанд
ва бигардон маро беҳтар аз он чи ки дар бора-
ам гумон мекунад.

115-ЧИ ГУНА ЛАББАЙК ГУФТАНИ
КАСЕ КИ ДАР ҲОЛИ ИХРОМ АСТ,
ҲАНГОМИ ҲАҚ, Ё БУМРА

۲۳۳ - «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ
لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنُّعْمَةَ، لَكَ
وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ» .

233-Лаббайка Аллоҳумма лаббайк, ло ша-
рика лака лаббайк, инналҳамда ван ниъмата
лака валмулк ло шарика лак.

233-Туро иҷобат мекунам, Туро иҷобат ме-
кунам. Нест шарике барои Ту, Туро иҷобат ме-
кунам, ба ростӣ ки ситоишу неъмат ва ҳастӣ
аз они Ту аст, нест шарика ҳақмтое барои Ту.

116-ТАКБИР ГУФТАН ҲАНГОМИ
РАСИДАН БА ҲАҚАРУЛ АСВАД
(САНГИ СИЁҲ)

234-Паёмбар (с) дар ҳоле, ки ба шутуре са-
вор буд, дар атрофи Каъба тавоф мекард ва
ҳар боре, ки ба Ҳаҷарул-асвад мерасид, бо
чизе, дошт ки ҳамроҳ ба он ишора карда,
такбирмегуфт.

117-ДУОЕ КИ БАЙНИ РУКНИ
ЯМОНӢ ВА ҲАҚАРУЛАСВАД
ҲОНДА МЕШАВАД

۲۳۵ - «رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

235-Раббано отино фиддунё ҳасанатан ва

филохирати ҳасанатан ва қино азобаннори.

235-*Парвардигоро, моро дар дунё ва дар охи-
рат хубӣ бидеҳ ва моро аз азоби дӯзах ниғаҳ дор.*

118-ДУОИ ҲАНГОМИ ИСТОДАН БАР САФО ВА МАРВА

236-Вақте ки паёмбар (с) ба кӯҳи Сафо на-
здик шуд, ин оятро хонд:

﴿ إِنَّ الصَّغَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ سَعَائِرِ اللَّهِ ... ﴾

Инас-Сафо ва-л-Марвата мин шаъориллоҳ,
яъне ҳамоно ки Сафо ва Марва аз шаъоирӣ дини
Худо ҳастанд. (маносик, ибодатҳо)

Абдаъу бимо бада аллоҳу биҳи, яъне шурӯъ
мекунам ба он чи Худо ба он шурӯъ кардааст.
Сипас аз Сафо шурӯъ намуд ва то нуқтае, ки
метавонист Каъбаро бубинад. Болон кӯҳи
Сафо баромад ва баъди рӯ ба қибла овардан,
Худоро ба яғонагиву бузургӣ ёд карду гуфт:

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَحْدَهُ، وَتَصَرَّ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ » ثلاث مراتب

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика
лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува њало
кулли шаййн қадир. Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳ-
даҳу анчаза ваъдаҳу ва насара њабдах ва ҳаза-
мал аҳзоба ваҳдах, яъне нест маъбудӣ барҳақ,
ба ҷуз Аллоҳи яғона, ки ҳеҷ шарикӯ анбозе ба-
роӣ ӯ нест. Аз онӣ ӯст ҳастӣ ва аз онӣ ӯст
ситоиш ва ӯ бар ҳар чиз тавоност. Нест маъ-
будӣ бар ҳақ, магар Аллоҳ, яғона аст ба ваъда-
аш вафо намуд ва бандаашро нусрату фирӯзи
дод ва ӯ худ аҳзобро шикаст дод.

Паёмбар (с) ин дуоро се бор хонд ва байни
он дуо мекард ва бар кӯҳи Марва ҳамон
ҳамалро анҷом дода буд.

119-ДУОИ РҶЗИ АРАФА

237-Паёмбар (с) мефармоянд: *Беҳтарин дуо
рӯзи арафа аст ва беҳтарини он чи, ки ман ва
паёмбарони қабл аз ман гуфтаем:*

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ло Илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика
лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳулҳамду ва ҳува њало

кулли шайн қадир, яъне нест маъбуди бар ҳақ,
магар Аллоҳ, ягона аст. Нест шарикун ҳамтое
барои ӯ. Аз они ӯст ҳастӣ ва аз они ӯст си-
тоиш ва ӯ бар ҳар чиз қодиру тавоност.

120-ЗИКРИ НАЗДИ МАШЪАРУЛҲАРОМ

238-Расули Худо (с) бар Қасво (номи шу-
тур) савор шуд, то ин ки ба Машъарулҳаром
расид ва сипас рӯ ба қибла карду дуъо намуд
ва такбир (Аллоҳу акбар) гуфт ва Худоро ба
тавҳиду ягонагӣ ёд кард (Ло илоҳа иллагу
вахдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва лаҳу-
лҳамд.....) ва ҳамчунон дар ҳоли истодан, то
ин ки ҳаво ба хубӣ равшан шуд. Сипас қабл
аз тулӯи офтоб (ба тарафи Мино) ҳаракат
кард.

121-ТАКБИР ГУФТАН ҲАНГОМИ РАМӢИ ЧАМАРОТ ҲАМРОҲ БО ҲАР САНГРЕЗА

239-Паёмбар (с) мефармояд: *Ҳангоми рамӣи
чамра (шайтон) ҳар боре ки сангрезаеро
партоб мекунад такбир, (Аллоҳу акбар) биг-
ӯяд ва баъд аз рамӣи (андохтани) ҳар яке аз
чамраи аввал (хурд) ва дуввум (миёна) ба пеш*

*биравад ва дар ҳоле, ки ду дасташро баланд
карда, рӯ ба қибла биистад ва дуъо кунад. Аммо
ҷамари саввум (бузург)-ро бияндозад ва ҳам-
роҳ ба партоби ҳар сангрезае такбир бигӯяд
ва баъд равона шавад ва наистад.*

122-ДУОИ ҲАНГОМИ ТАЪАЧЧУБ ВА РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУРСАНДИОВАР

240- Субҳоналлоҳ. «سُبْحَانَ اللَّهِ!»-۲۴۰
(Пок аст Худо)

241-Аллоҳу акбар «اللَّهُ أَكْبَرُ»-۲۴۱
(Худо бузургтар).

123-ОН ЧИ ҲАНГОМИ РАСИДАНИ ЧИЗИ ХУШҲОЛКУНАНДА ШОИСТААСТ АНЧОМ ДИҲАД

242-Паёмбари Худо (с) вақте чизе барояш
пеш меомад, ки ўро хушҳол мекард ё бо он
хушҳол карда мешуд, барои шукру сипосгу-
зории Худои таъоло ба сачда меафтод.

124-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ЭҲСОСИ ДАРД ДАР ЧИСМ ГУФТА МЕШАВАД

243-Дастн худро дар нуқтае аз ҷисмат, ки
дард аз он ҷо эҳсос мешавад бигзор ва се бор

бигӯ: **بِسْمِ اللَّهِ** Бисмиллоҳ, яъне ба номи
Худо. Сипас ҳафт бор бигӯ:

**أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ
وَأُحَاذِرُ**

Аъзу биллоҳи ва қудратихи мин шарри мо
аҷиду ва уҳозиру, яъне паноҳ мебарам ба Худо
ва тавоноияш аз бадши он чи эҳсос мекунам ва
метарсам.

**125-ДУОИ КАСЕ, КИ БИТАРСАД АЗ
ИН, КИ БО ЧАШМИ ХУД БА ЧИЗЕ
ОСЕБ БИРАСОНАД
(ЧАШМ БИКУНАД)**

244-Паёмбар (с) мефармояд: *Ҳар гоҳ яке аз
шумо аз дидани чизе дар бародар, ё дар худ ва ё
дар дорони худ башигифт ояд, барои он дуъои
баракат намояд (Боракаллоҳу фйҳи бигӯяд)
зеро ки чашм ҳақиқат аст.*

**126-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ТАРС
ГУФТА МЕШАВАД**

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» - ۲۴۵

245-Ло илоҳа иллаллоҳ, яъне нест маъбуду
бар ҳақ, магар Аллоҳ.

**127-ОН ЧИ ҲАНГОМИ ЗАБҲ (КУШТА-
НИ ЧОРПО), Ё НАҲР (КУРБОНӢ
КАРДАН) ГУФТА МЕШАВАД**

**۲۴۶ - «بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ
وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»**

246-Бисмиллоҳи валлоҳу акбар. Аллоҳум-
ма минка ва лака, Аллоҳумма тақаббал минӣ.

246-Ба номи Худо ва Худо бузургтар аст.
Худоё, аз Ту ва барои Туст. Худоё, аз ман қабул
фармо.

**128-ОН ЧИ БАРОИ ДАФЪИ МАКРИ
ШАЙТОНҲОИ САРКАШ
ШОИСТААСТ БИХОНАД**

**۲۴۷ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ**

مَا خَلَقَ، وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ فِيهَا،
 وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ
 مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا
 يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»

247- Аъъзу бикалимотиллоҳит-томмотил-латӣ ло ючовизухунна баррун ва ло фочирун мин шарри мо халақа ва бараъа ва зараъа ва мин шарри мо янзилу минас-самои ва мин шарри мо яъручу фйҳо ва мин шарри мо зараъа фйларзи ва мин шарри мо яхручу минҳо ва мин шарри фитанил-лайли ван-наҳори ва мин шарри кулли торикин илло торикан ятруку бихайрин ё раҳмону.

247-Паноҳ мебарам ба каломи комили Худо, ки ҳеҷ некӯкор ва гунаҳкоре аз он таҷовуз намекунад аз шарри ҳар чизе, ки Худо онро офариду эҷод кард ва зиёд намуд ва аз шарри он чи аз осмон фурӯд меояд ва аз шарри он чи ба он

мебарояд ва аз шарри он чи дар замин кошт ва аз шарри он чи хориҷ мешавад аз он ва аз шарри фитнаҳои шаб ва рӯз ва аз шарри ҳар воридшавандаи дар шаб, магар воридшавандае, ки ба некӯӣ дарояд, ё Бахшоянда.

129-ТАВБА ВА ИСТИҒФОР

248-Расули Худо (с) мефармоянд: *Ба Худо қасам, ки ман дар рӯз бештар аз ҳафтод бор аз Худо омурзиш металабам ва ба сӯи ӯ тавба мекунам.*

249-Ва низ фармудаанд: *Эй мардум, ба сӯи Худо тавба кунед, ҳамоно ман дар рӯз сад бор ба сӯи ӯ тавба мекунам.*

250-Ва инчунин фармуданд: *Касе ки бигӯяд:*

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Астағфируллоҳалъазимал-лазӣ ло илоҳа илло хувалҳайюл қайюму ва атубу илайҳи, яъне омурзиш металабам аз Худованди бузургворе, ки нест маъбуди барҳақ, магар ӯ, зиндавӯ тадбиркунанда аст ва ба сӯи ӯ тавба меку-

нам. Худованд ўро меомўрзад, агар чанде аз майдони чанг гурехта бошад.

251-Он ҳазрат (с) боз мефармоянд: *Парвардигор дар дили охири шаб ба банда наздиктар аст ва дар он вақт агар битавонӣ, аз касоне бош, ки машгули зикри Худоянд.*

252-Инчунин фармудаанд: *Банда ҳангоми саҷда наздиктарин ҳолатро ба Худо дорад, пас дар он зиёд дуо кунед.*

253-Ва низ фармудаанд: *Фаромўшӣ диламро фаро мегирад ва ман дар рӯз сад бор аз Худо омурзиш металабам.*

130-ФАЗИЛАТИ СУБҲОНАЛЛОҲ, АЛҲАМДУ ЛИЛЛОҲ ВАЛЛОҲУ АКБАР ГУФТАН

254-Расули Худо (с) мефармоянд: *Касе, ки дар рӯз бигӯяд: **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ** Субҳоналлоҳи ва биҳамдих, гуноҳонаш омурзида мешавад, агар-чанде монанди кафки даръё бошад.*

255-Ва низ фармуданд: *Ҳар касе даҳ бор бигӯяд:*

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَمَوْعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, лаҳулмулку ва ҳува ғало кулли шайн қадӣр, монанди он аст, ки чаҳор тан аз фарзандони Исмоилро озод карда бошад.

256-Ва инчунин фармуданд. *Ду калима бар забон сабук, дар мизони (ҳасанот) сангин ва назди Раҳмон маҳбубанд:*

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

Субҳоналлоҳи ва биҳамдих, субҳоналлоҳил аъзим, яъне пок аст Худо ва Ўро ситоиши мекунам, пок аст Худованди бузургвор.

257-Ҳамчунин он ҳазрат (с) фармуданд: *ин ки бигӯям: Субҳоналлоҳи валҳамду лиллоҳ ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар, бароям аз он чи офтоб бар он тулӯъ кардааст, маҳбубтар аст.*

258-Паёмбар (с) мефармоянд: *Оё яке аз шумо наметавонад, ки ҳар рӯз ҳазор некӣ (ҳасана) ба даст оварад? Яке аз мо ҳазор некӣ ба даст биёрад? Он ҳазрат (с) фармуданд: Сад бор субҳоналлоҳ бигӯяд, ки ҳазор некӣ барояш навишта мешавад, ё ҳазор гуноҳ аз ӯ маҳв мегардад.*

259-«Касе ки бигӯяд: Субҳоналлоҳилъазӣми ва биҳамдих, як нахл (дарахти хурмо) дар биҳишт барояш шинонда мешавад».

260-Расули Аллоҳ (с) фармуданд: *Эй Абдуллоҳ Ибни Қайс, оё туро ба ганҷе аз ганҷҳои биҳишт роҳнамоӣ накунам? Гуфтам: Оре, эй Расули Худо. Он ҳазрат (с) фармуданд: Бигӯ:*

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳ.

261-Ҳамчунин фармуданд: *Чаҳор чумла назди Худованд аз маҳбубтарин суханон аст: Субҳоналлоҳ вал ғамду лиллоҳи ва ло илоҳа иллаллоҳу валлоҳу акбар. Ба ҳар кадоме, ки шуруф кунӣ, ишколе ба вучуд намеорад.*

262-Бодиянишине назди паёмбар (с) омаду гуфт: *Ба ман чумлаеро ёд деҳ, то онро бигӯям. Он ҳазрат (с) фармуд: Бигӯ:*

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ
كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Ло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ло шарика лаҳ, аллоҳу акбару кабиरो вал ғамду лиллоҳи касиро субҳоналлоҳи раббил ғоламина, ло ҳавла ва ло қуввата илло биллоҳил азизил ҳаким. *Нест Маъбуди барҳақ, магар Аллоҳ, ягона аст, нест шарикӯ анбозе барои Ӯ. Худо бузургтар аст, чи бузургтарӣ ва ситоиши аз онӣ Худост, ситоиши зиёд. Пок аст Худо, ки Парвардигори оламиён аст. Нест тавоноӣ (барои дурӣ аз гуноҳ) ва нест қудрате (барои пойдорӣ дар тоғати Худо), магар бо кӯмаки Худои голибу ҳаким.*

Марди бодиянишин гуфт: *Ин чумлаатон барон Парвардигорам аст ва барои худам чи*

**Маъҳазҳое, ки дар таълифи ин китоб
мавриди истифода қарор гирифтанд:**

1-Куръони карим.

2-“Саҳиху-л-Бухорӣ”.

3-“Саҳиху-л-Муслим”.

4-“Алҷомиъу-л-кабир”-и Тирмизӣ.

5-Китоби “ас-Сунан”-и Ибни Моҷа.

6-Китоби “ас-Сунан”-и Абу Довуд.

7-“Муснад”-и Ибни Ҳанбал.

8-Китоби “ас-Сунан”-и Нисоӣ.

МУҚАДДИМА

Муқаддимаи мутарҷим.....	2
Пешгуфтор.....	4
Фазилати зикр.....	6
1 - Дуоҳои вақти бедор шудан аз хоб.....	9
2 - Дуои ҳангоми пӯшидани либос.....	15
3 - Дуои пушидани либоси нав.....	16
4 - Дуо барои касе, ки либоси нав пӯшида бошад.....	16
5 - Он чи ҳангоми баровардани либос шоиста аст бигӯяд.....	17
6 - Дуои ҳангоми даромадан ба ҳоҷатхона.....	17
7 - Дуои баромадан аз ҳоҷатхона.....	18
8 - Зикри қабл аз вузӯ кардан.....	18
9 - Зикри баъд аз тамои кардани вузӯ.....	18
10-Зикри баромадан аз манзил.....	20
11-Зикри ҳангоми даромадан ба манзил.....	21
12-Дуои рафтаи ба масҷид.....	22
13-Дуои даромадан ба масҷид.....	23
14-Дуои баромадан аз масҷид.....	24
15-Зикрҳои азон.....	25
16-Дуои истифтоҳ.....	27
17-Дуои рукӯъ.....	36
18-Дуои баланд шудан аз рукӯъ.....	38
19-Дуои сучӯд.....	40
20-Дуои ҳангоми нишастан байни ду сачда.....	43
21-Дуои сачдаи тиловати Куръон.....	44
22-Ташаҳҳуд.....	45
23-Салавот бар паёмбар (с).....	46
24-Дуои баъд аз ташаҳҳуди охир.....	48
25-Авроди баъд аз салом додан.....	58
26-Дуои намози истихора.....	65

27 - Авроди сўбҳ ва шом.....	67
28 - Азкори ҳангоми хоб.....	85
29 - Дуои ҳангоми ба паҳлӯ гаштан дар шаб.....	96
30 - Дуои тарс аз хоб.....	96
31 - Корҳое, ки бинандаи хоб ва ё хобҳои шӯрида шоиста аст анҷом диҳад.....	97
32 - Дуои қунут дар намози Витр.....	98
33 - Зикри баъд аз саломи Витр.....	101
34 - Дуои ғаму андӯҳ.....	102
35 - Дуои ҳангоми машаққат.....	104
36 - Дуои ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо душман.....	106
37 - Дуои он ки аз зулми фармонраво битарсад.....	107
38 - Дуо бар душман.....	109
39 - Он чи ҳангоми тарс аз гурӯҳе шоистааст бигӯяд.....	110
40 - Дуои он касе, ки дар имон дучори шакку тардид шуда бошад.....	110
41 - Дуои ҳангоми очиз мондан аз пардохтани қарз.....	111
42 - Дуои вақти дучор шудани ба васваса дар намоз ва қироат.....	112
43 - Дуои касе, ки кореро мушқил шуморад.....	113
44 - Он чи ки шахси гунаҳкор шоистааст бигӯяд ва анҷом диҳад.....	113
45 - Дуое, ки шайтон ва висвасаҳояширо дур мекунад.....	114
46 - Дуои ҳангоми руҳ додани ҳодисаи нохуш ва ё шикасте дар кор.....	114
47 - Чи гуна табрик гуфтан ба касе, ки фарзанде барояш рӯзӣ шуда бошад ва ҷавоби он.....	115
48 - Он чи бо он фарзандонро ҳифз карда мешаванд.....	116

49 - Дуо барои мариш ҳангоми хабар гирифтаниш.....	116
50 - Фазилату савоби хабар гирифтани шахси бемор.....	117
51 - Дуои беморе, ки аз зиндагии худ маънос шуда бошад.....	118
52 - Талқини шахсе, ки дар дами марг аст.....	120
53 - Дуои шахсе, ки бар ӯ мусибате расида бошад.....	120
54 - Дуои ҳангоми бастанани чашми майӣит.....	121
55 - Дуо барои майӣит, ҳангоме ки бар ӯ намоз хонда мешавад.....	122
56 - Дуои ҳангоми намоз хондан бар кӯдак.....	126
57 - Дуои тасаллият гуфтан.....	128
58 - Дуои ҳангоми ниҳодани майӣит бар қабр.....	129
59 - Дуои баъд аз хоксупорию майӣит.....	129
60 - Дуои зиёрати қабристон.....	129
61 - Дуои ҳангоми вазидани бод.....	130
62 - Дуои ҳангоми шундани раъду барқ.....	131
63 - Аз ҷумлаи дуоҳои талаби борон.....	132
64 - Дуои ҳангоми боридани борон.....	133
65 - Зикри баъд аз поёни борон.....	133
66 - Аз ҷумлаи дуоҳои соф шудани ҳаво.....	134
67 - Дуои ҳангоми дидани моҳи нав.....	134
68 - Дуои рӯзадор ҳангоми ифтор.....	135
69 - Дуои қабл аз хӯрдани хӯрок.....	136
70 - Дуои баъд аз хӯрдани хӯрок.....	137
71 - Дуои меҳмон барои соҳиби хӯрок.....	138
72 - Дуо барои касе, ки ба мо об дода бошад ва ё бихоҳад об диҳад.....	139
73 - Дуо барои аҳли хонае, ки ифтор карда бошад.....	139

74 - Дуои рӯзадоре, ки ба суфраи хӯрок ҳозир шавад ва нахурад	140
75 - Он чи рӯзадор ҳангоме, ки касе ба ӯ дашином диҳад шоиста аст бигӯяд.....	140
76 - Дуои ҳангоми дидани самараи наврас.....	140
77 - Дуои баъд аз атса задан.....	141
78 - Он чи дар ҷавоби Алҳамду лиллоҳ гуфтани кофир баъд аз атсаиш.....	142
79 - Дуо барои касе, ки издивоҷ кардааст.....	142
80 - Дуои шахси издивоҷкунанда барои худаш ва дуои хариди ҷаҳорнои саворӣ, ё борӣ.....	143
81 - Дуои қабл аз наздикӣ кардан бо зан.....	144
82 - Дуои ҳангоми хашм.....	144
83 - Дуои ҳангоми дидани касе, ки ба бало ва мусибат афтада бошад.....	145
84 - Он чи дар як маҷлис гуфта мешавад.....	145
85 - Каффораи як маҷлис.....	146
86 - Дуо барои касе ки бигӯяд: Гафараллоҳу лака.....	146
87 - Дуо барои касе ки писбат ба ту некӣ кардааст.....	147
88 - Зикре, ки Худо инсонро бо он аз Даҷҷол ҳифз мекунад.....	147
89 - Дуо барои касе ки бигӯяд: Иннӣ ӯҳиббука филлоҳи.....	147
90 - Дуо барои касе ки, дороияшро ба ту пешниҳод кунад.....	148
91 - Дуо ҳангоми пардохти қарз барои касе, ки қарз додааст.....	148
92 - Дуо ҳангоми тарс аз ширк.....	149
93 - Дуо бар касе ки, бигӯяд: Боракаллоҳу фика.....	149
94 - Дуои ҳангоми фоли бад задан ба чизе.....	150

95 - Дуои ҳангоми савор шудан бар ҳайвон ва ё монанди он (васоили нақлиёт).....	150
96 - Дуо ҳангоми мусофират.....	152
97 - Дуои ҳангоми даромадан ба деҳ, ё шаҳр.....	154
98 - Дуои вақти даромадан ба бозор.....	155
99 - Дуои ҳангоми лағжидани маркаи саворӣ.....	156
100 - Дуои мусофир барои муқим.....	156
101 - Дуои муқим барои мусофир.....	156
102 - Такбир ва тасбиҳ гуфтан дар аснои сафар.....	157
103 - Дуои мусофир ҳангоми сафар.....	158
104 - Зикри ҳангоми манзил кардан дар ҷое аснои сафар ва гайра.....	158
105 - Зикри ҳангоми бозгашт аз сафар.....	159
106 - Он чи ҳангоми расидани чизи хушоянд ва ё нописанд шоистааст, бихонад:.....	160
107 - Фазилати дурӯд фиристодан бар наёмбар (с)....	160
108 - Ошқор намудани салом.....	161
109 - Агар шахси кофир салом кунад, чи гуна ба ӯ бояд ҷавоб дод.....	162
110 - Дуои ҳангоми шунидани бонги хурӯс ва ё садои хар.....	162
111 - Дуои ҳангоми шунидани ҷакидани саз дар шаб.....	163
112 - Дуо барои касе, ки дишиномаи додай.....	163
113 - Он чи мусалмон ҳангоме, ки шахси мусалмонро мадҳ мекунад, шоистааст бигӯяд:.....	164
114 - Он чи мусалмон ҳангоме, ки мадҳ мешавад, шоиста аст бигӯяд:.....	165
115 - Чи гуна лаббайк гуфтани касе ки дар ҳоли ихром аст, ҳангоми ҳаҷ, ё ӯмра.....	165
116 - Такбир гуфтан ҳангоми расидан ба Ҳаҷару-л- асвад (санги сиёҳ).....	166

117-Дуое ки байни Рукни ямонӣ ва Ҳаҷару-л-асвад хонда мешавад.....	166
118-Дуои ҳангоми истодан бар Сафо ва Марва.....	167
119-Дуои рӯзи Арафа.....	168
120-Зикри назди Машъару-л-ҳаром.....	169
121-Такбир гуфтаи ҳангоми рамйи чамарот, ҳамроҳ бо ҳар сангреза.....	169
122-Дуои ҳангоми тааҷҷуб ва расидани чизи хурсандиовар.....	170
123-Он чи ҳангоми расидани чизи хӯшҳолкунанда шоистааст анҷом диҳад.....	170
124-Он чи ҳангоми эҳсоси дард дар қисм гуфта мешавад.....	170
125-Дуои касе, ки битарсад аз ин, ки бо чашими худ ба чизе осеб бирасонад.....	171
126-Он чи ҳангоми тарс гуфта мешавад.....	171
127-Он чи ҳангоми забҳ (куштани чорпо), ё наҳр (қурбонӣ кардан) гуфта мешавад.....	172
128-Он чи барои дифъи мақри шайтонҳои саркаш шоистааст бихонад.....	172
129-Тавба ва истиғфор.....	174
130-Ҷазилати Субҳоналлоҳ, Алҳамду лиллоҳ ва Аллоҳу акбар гуфтаи.....	175
131-Пайёмбар (с) чи гуна тасбиҳ мегуфт?.....	180
132-Маҷмӯи одоб ва биъзе аз анвои хайр ва некӣ.....	180

حصن المسلم
من أذكار الكتاب والسنة
باللغة الطاجيكية

تأليف الفقير إلى الله تعالى
سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة
عبد الرشيد شهاب

راجعه
أمير حمزة حميدوف
و
بلال الدين بدر الدين

أشرف على الترجمة والتصحيح المؤلف

Four
Saudi Riyals

حِصْرُ الْمُسْلِمِ

من أذكار الكتاب والسنة

باللغة الطاجيكية

تأليف

الْفَقِيرُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

د. سَعِيدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ وَهْبٍ الْفَحَطَانِيُّ

أشرف المؤلف على مراجعة الترجمة وتصحيحها

توزيع

مؤسسة الجريسي للتوزيع والإعلان
ص.ب: ١٤٠٥ الرياض: ١١٤٣١
هاتف: ٤٠٢٢٥٦٤ فاكس: ٤٠٢٣٠٧٦

ISBN: 9960 - 57 - 886 - 0